

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRĂȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Adresă în Franța nu se primește. Manuscrisurile nu se restituie.
 Birourile de anunțuri:
 Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Inserate mai primește în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalk, Alois Herndl, M. Dukas, A. Oppelk, J. Demmeberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Kesteln Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Schner.
 Prețul inserțiilor: o serie de șase săptămâni pe o coloană 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicații mai deosebite după tarife și învoială.
 Reclame pe pagină a III-a o serie 10 cr. v. a. sau 30 ban.

GAZETA TRANSILVANIEI

(NUMERŪ DE DUMINECĂ 24)

"Gazeta" este în vânzare în:
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se primumă la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
 Abonamentul pentru Brașov:
 a administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusele în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu exemplar 6 cr. v. a. sau 15 ban. Atât abonamentele cât și inserțiile sunt a se plăti înainte.

Nr. 129.—Anul LVI

Brașov, Duminecă, 13 (25) Iunie

1893.

Nou abonament la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Iulie 1893 st. v.
 se deschide nou abonament,
 la care invităm pe toți amicii și
 sprijinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 12 fl.
 pe șase luni 6 fl.
 pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 40 franci
 pe șase luni 20 "
 pe trei luni 10 "

Abonamente la numerele cu data
de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 2 fl.
 pe șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 8 franci
 pe șase luni 4 "

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Brașov, 12 Iunie v.

Astăzi se serbeză la Orăștia
implinirea vârstei de 90 de ani a
celui mai mare maghiarisator din
Transilvania și Ungaria, a contelui
Kun Kocsárd, care înaintea Un-
gurilor trece azi ca un e-
semplar de virtute și patriotism.

Vieta contelui Kun Kocsárd
este însă și pentru noi plină de
învățături, nu pentru că doră ar
fi fost vre-un binevoitor al
Românilor, ci pentru că el, prin-
t-unu șir de exemple din cele
mai triste, ni-a arătat, ce însemnă
pentru Român bunătatea dușma-
nului.

Ajunsu la vârsta de 90 de ani,

contele Kun Kocsárd n'a lăsat
în urma sa, decât un șir de
fapte, cari înaintea lumii culte și
a omenilor de bună simț trecu
ca un scârboșu ienicerism, ca
o rușinosă vânătoare de suflete,
în timp ce Maghiarii le iau drept
exemple de virtute și patriotism,
pentru cari azi, cu privilegiu ju-
bileului său de 90 de ani, se simt
datori a aduce omagii de recu-
noscință bătrânului lor Mece-
nate.

Crescut în mijlocul Româ-
nilor, cu ale cărora brațe și-a lu-
crat moșiile sale, contele Kun
Kocsárd a fost întotdeauna un
aprigu vânător de suflete româ-
nesci. El nu se mulțumia cu
atâta, că-și nuncia moșiile cu bra-
țele poporului nostru, din a căruia
sudore și-a agonisit averi frumoșe,
dér dreptu recunoscință mai pre-
tindea pe lângă acesta și sufletul
Românului.

El împărția premii între acei
nenorociți feciori și fete române,
cari înșelați de arginții lui, se în-
duplecau să-și lapede legea stră-
moșescă pentru a se căsători cu
câte-un calvin, ori cu câte-o
calvină de legea ungurească. Pe
asemeni nenorociți apoi îi ocrotia
pe moșiile sale și-i ținea de cei
mai iubiți între argații curții,
pentru ca astfel cu atâtu mai
ușor să se propage corupțiunea
în popor și să se găsească din
în și mai mulți, cari se fac ase-
menea.

Timp de 40—50 de ani și-a
continuat contele Kun Kocsárd
această meserie păgânescă a sa,
căreia, durere, au cădutu victimă
multe suflete românesci. Mulți
Români plugari de-ai noștri au
fost înșelați de contele Kun Ko-
csárd, despre care credeau, că este
un bun și milostiv sprijinitor
al lor, pe când în faptă el era
un cumpărător de suflete ro-
mânesci.

La moșia sa din Geoagiul de
jos, contele Kun Kocsárd a creat
pe calea acesta mulți rengați ro-
mâni, cari astăzi fac parte din
tabăra contrarilor noștri.

Cădutu victimă acestor ade-
meniri și unii tineri români cu
carte. La gimnasiul reformatu
din Orăștia, care înainte era sin-
gurul gimnasiu în comitatul
Hunedorei, învățau și mulți tineri
români, dintre cari unii erau se-
raci și se luptau cu multe ne-
ajunsuri. Dintre aceștia, contele își
alegea pe cei mai buni și mai
deștepti, față cu cari se arăta iu-
bitor și milostiv, dându-le chiar
și ajutoare. În schimb însă, el
le cerea mai târziu să-și lapede
legea strămoșescă, să-și vândă su-
fletul lor românesc și să se
facă Unguri.

Eată ce însemnă pentru Ro-
mâni bunătatea și milostivenia
contrarilor noștri!

Intotdeauna amu șișu, se ne
ferim de cursele vrăjmașilor noș-
tri și se nu ne lăsam ademeniți
de darurile și vorbele lor fru-
moșe, căci „mai vrednice de
credință sunt ranele prietenului,
decât sărutările cele de bună voiă
ale dușmanului“. „Dragostea“, ce
a arătat-o în vieta sa contele Kun
Kocsárd față de Români, o ade-
veresce acesta pe deplin. Moșia
sa dela Geoagi, în ale căreia
braze Români au vrsatu atâtea
sudori, a daruit-o „nobilulu“ conte
pentru cea mai dușmănoșă socie-
tate de maghiarisare, pentru „Kul-
turegylet“-ul ardelenesc, ca ast-
fel cu atâtu mai demonstrativă
să apară dușmănia lui față de Ro-
mâni.

„Kulturegylet“-iștii pot deci
să se bucure de acest „Mecenat“
al lor, a căruia aniversare de
90 de ani o serbeză azi la Orăș-
tia cu mare alaiu. Români însă
voru privi cu fiori la o asemenea
figură, ale căreia fapte voru în-

tuneca pentru veci încă câteva
pagini din istoria umanității po-
porelor.

CRONICA POLITICA.

— 12 (24) Iunie.

S'a sfirșitu și cu delegațiunile din
estu an. Săptămăna acesta s'au înche-
iatu desbaterile, s'au datu prânquri bo-
gate la curte și, care mănuși, care plin
de mulțumire, s'au reîntorsu la ale lor.
Între cei dintăiu putemu cu dreptu ou-
ventu înșira pe toți delegații poporelor
slavice din Austria, mai alesu pe Cehii
tineri, cari deși au pășitu de rândulu
acesta cu multă hotărâre întru apărare
intereselor slave, totuși n'au pututu să
audă dela miniștri cuvinte mai de Dōmne
ajută în favorul intereselor de viață
și prosperare ale poporelor slave din
monarhia. Nu însă așa Ungurii. Ei s'au
reîntorsu o'anu triumf, la care nici ei
nu sperau, cu triumfală limba maghiare
asupra armatei comune. Și oare anume
este acestu triumf? Comandantulu de
corp din Budapesta, prințul Lobko-
witz, a avutu nise daraveri cu primăria
orașului Budapesta. Acesta i-a soris un-
guresce, Lobkowitz n'a voit să pri-
mescă scrisoarea ungurească, ci a răspuns
în limba germană, că în virtutea legii
din 1840, numai comandele și auto-
rități militare dela regimentele maghiare
sunt datore a coresponda în limba ma-
ghiară cu autoritățile unguresci. Corpulu
militar din Budapesta, nefind alocatulu
din Maghiari, elu are dreptu să cores-
pondeze în limba oficială a armatei, care
este cea germană. Casulu acesta a pro-
dus sânge rău între Maghiari. Foile din
Budapesta au început să ijure pe oo-
mandantulu Lobkowitz și să ceră regle-
mentarea lui. În urma urleturilor toi-
lor unguresci, deputatul Szell Kalman
a făcutu ministrului comun de răboiu,
în delegațiuni, o interpelare, la care a
răspunsu ministrulu Bauer, prin graiulu
majorului Nyiri. Acesta a șișu, că fi-
oare comandă de corp este obligată a
primi, nu numai dela autoritățile un-
guresci, ci și dela particulari, hârtiile scrise

FOILETONULU „GAZ TRANS.“

Pe lângă boi.

Pocnindu din bief pe lângă boi,
In zori de și elu a trecut
Cu plugulu pe la noi.
Și de pe bief l'am cunoscutu,
Și cum țeseam, nici n'am sciutu
Cum am săritu și m'am sbătutu,
Să iesu dela răboiu.
Și atâta tortu mi-am încalțitu
Și 'n graba mare-am spartu unu
[geam,
Sciu eu, ce mi-a venit!
Am capu, dér par'că nu-lu mai am
Ce-aveam să-i spui? Nimicu n'a-
[veam;
Dér era 'n doru, și eu voiam
Să 'ntreb, cum a durmitu.
Și vedu așa-i elu, nu sciu cum!
M'a prinsu de brațu și m'a cuprinsu
Să mă sărute 'n drumu.
Dér eu din brațe-i m'am desprinsu
Și l'am certatu, și l'am împinsu —
Dér n'am făcutu cu din-adinsu,
Și rău ce-mi pare-acum!

O, nu-mi e, că mi-am sāngeratū
La pragu piciorulū într'unu cuiu,
Dér mi-e, că e pecatū!
Omū bunū, ca dēnsulū nimeni nu-i,
Și pentr'o vorba rea ce-i spui
Elū totū diulica lui
Muncesce supēratū!
George Coșbucū.

Fost'a elū de vină?

De Victorū Crasescu.
(Fine).

Au trecutū doi ani. Tōmna, pe la
sfirșitulū lunei lui Augustū, unū omū,
imbrăcatū în haine vechi și mai fără in-
cālțari în picioare, mergea pe drumulū
celū mare de la Soroca la Ataci. Se vedea
că venea de departe, fiind că mersulū
li era greoiu și hojma sta și scoțēndū o
basma roșiă se ștergea pe frunte de su-
dōre. Greu ai fi pututu cunosce în omulū
acesta, ne rasu și cu mustați lungi, pe
Ionū Turcanū. Cu tōte aceste era elū,
venea la Ataci în concediu pe două luni
de țile. Nu era departe de casă. Se fă-
cuse întunerecū și nu se mai vedea nimicu

pe drumū. Aprōpe de satū, a cārnitū la
stānga și dāndū într'o pădurice și strā-
bātēnd'o a eșitū dreptu pe malulū Nis-
trului, chiar pe ogorulū lorū. Nu vroia
să se ducă pe acasă fără să vedă mai
intāiu pe frate-sēu. Avea presimțiri rele,
orī pōte nu mai voia să scie noutāțile
de prin satū, pōte chiar noutāți despre
Ileana. Doi ani, lungū timpū și multă
apă a cursū de atunci pe bătrānulū
Nistru!

Elū scia că pe vremea asta, sēu pu-
ținū mai târziu, negreșitū trebuie să fie
frate-sēu la ogorū; și-și cosēsca puțină
ērbă pentru vite. Ici coala pe ogorū se
vedeau cāpiți de fēnū. Aprōpe de drumū
între două ogōre de păpușoiu, unū omū
cosia la otavă, totū acolo era o căruța
cu unū calū, care pāscea slobodū pe
unde 'i se pārea iērbă mai bună. Ionū de
departe a cunoscutū că era frate-sēu.

— Dōmne ajutā, bādicā, dīse elū
cosășulū.
— Mulțamimū și dumitale, li rēs-
punse acesta. Tōdēru nu-lū cunoscea.
— Mēi Toadere, mēi, dér ce, nu mē
cunosci?

— Bādicā! strigā flăcăulū o datū,
bādicā! dumneata ești?
— Eu, frāțiōre, eu! Eōă-mēsū și pe
la voi!
Amēndoi plāngeau de bucuriā.
— Bādicā, bādicā, dīse Tōdēru, gān-
deamū, că nu mai vii și toți gāndeau totū
așa; a spusū unū soldatū, că te-au luatū
la Impēratulū, alții spunea că te-ai fi
înecatū. Bādicā multe s'au întēplatū pe
la noi; le voui spune pe tōte, dér numai
să duci iēpa acasă. Biēta muență totū
te așteaptā!
Flăcăianulū se încurcase de bucuriā
și vorbea de pe ceea lume.
— Tōdēre, ilū întrerupse Ionū, du
cāruța acasă și vin o de grabā la mine.
Nu vrēu să mă vedā nimenea în satū.
Toadēru clātina din capū și nu dīse
nimicu. Peste jumētate de cēsū s'a în-
torsū de acasă cālare, a descālcatū, a
pusū iēpa în fiare și s'a așēțatū cu fra-
te-so sub o clae de fēnū.
Era pe la miezulū noptēi, când a
sfirșitū Toadēru de spusū întēplāriile
din satū. De ce se temeā Ionū, aceea
se și întēplase. Greculū — vechilulū

in limba maghiară, și a răspunde în aceeași limbă. Nyiri dîse, că ministrul de războiu pretinde necondiționată, ca această poruncă să se observe cu strictetea. — Astfel Maghiarii au secerat un triumf pe socotela unității armatei.

Pentru-ca cetitorii noștri să aibă ideea despre ordinațiunea ministrului Bauer, care poartă data de 15 Iunie 1893, o reproducem aici în traducere fidelă: „Comandele de corp și autoritățile militare sunt necondiționată datorită de-a primi dela autorități, sau privați, hârtiile scrise în limba maghiară. Respingera acestor feluri de scrisori, pe motivul, că sunt concepute în germană, nu se poate suferi. Comandele acelor corpuri, care se întregesc din Ungaria (afară de Croația și Slavonia) și comandele de întregire sunt datorită a rezolva în limba maghiară actele sosite lor dela autorități și particulari; toate comandele de corpuri, înaintea de a rezolva actele scrise în limba maghiară, trebuie să se adreseze, pentru traducțiune, la comandele de întregire, pe al căror teritoriu rezidă acea autoritate, sau acel particular, dela care a sosit respectiva scrisoare.

„Comandele de întregire, după ce au tradus actele, trebuie să le retrimite respectivei comande de corp, sau respectivei autorități militare, care apoi să rezolveze în limba germană actele traduse. Deciziunea scrisă în limba germană să se trimită erăși spre traducere comandei de întregire, care înnoșciințază respectiva autoritate ori persoană privată, prin următorul rescriptu introdus:

„In afacerea rezolvării actului... comanda de corp împărătesc și regesc, sub Nr.... înnoșciințază despre următoarele....

„Adausurile eventuale ale scrisorilor nu trebuiesc traduse.

„Acele autorități militare, care rezolvă actele în limba germană și apoi le comunică în limba maghiară, trebuie să păstreze o copie a rezolvării.

„Acele comande de corpuri, care se întregesc de pe teritoriul ungar, precum și comandele cerourilor de întregire ale armatei, trebuie să concipieze în limba maghiară actele adresate autorităților maghiare ori particularilor, celelalte comande însă în limba germană.”

Ce vedem dără de aici? Vedem, că Ungurii au început a se apropia de ținta, după care de multă asudă și sbiară: armată națională maghiară. Prin ordinațiunea această a ministrului Bauer, lor li-a succedat a introduce bălaurul maghiarizării în unca fortăreță, până acum neatinsă de șovinismul lor turbat, în armata comună, care nu va mai păstra pe viitor caracterul său unitar.

SCRIRILE ȚILEI.

— 12 (24) Iunie.

Din Sătmar se anunță, că toala regescă din Dobrișin a respins recursul avocatului apărător Coroianu în procesul d-lui Lucaciu și a întărit sentința tribunalului din Sătmar, prin care s'a conexat pedeșala lui Lucaciu și a fost osândită la închisore ordinară pe 13 luni, socotindu-i-se în această pedeșă cele 4 luni și jumătate, ce le-a petrecut în închisore de stat dela Seghedin. Este cunoscută cetitorilor noștri, că Lucaciu fusese osândit la un an închisore de stat, ér în procesul de calumnia a fost osândit la 4 luni închisore ordinară. Aceste 16 luni s'au contras în 13 și s'au prefăcută tote în închisore ordinară, avându a se subtrage cele 4½ luni petrecute mai înainte în închisore de stat.

Procederea tribunalului din Sătmar a fost câtă se poate de crudă și chiar ilegală. Scopul ei era vădit: de-a înăspri pedeșă lui Lucaciu, bāgându-l în temnița ordinară. Cumoă numai acesta a fost scopul, se vede și din sentința tablei regesci și mai ales din modul riguros, cu care este tratat Lucaciu în închisore, după cum o constată acesta însuși fratele său, d-lu Const. Lucaciu, care se plānge, că chilia, în care se află Dr. Lucaciu, e intunecată și cu un aer infect; că māncarea, ce i se dă numai odată pe zi, ca tuturor arestanților ordinar, este rea, așa că nu o poate suporta; că nu lasă pe nimeni la el; nu i s'a conces să i se dea nici vinul și māncarea, ce i-a trimis o episcopul catolic de-acolo etc. Această crudă tractare caracterizează indestulă spiritul dușmānos și răsbunător al celor dela putere. Intr'o scrisore, ce o primim tocmai acum, ni se spune, că crudela tractare a d-lui Lucaciu s'a adus Lonia trecută la cunoscința ministrului de justiția Szilagyi care a promis, că încă în aceeași zi va dispune să i se dea d-lui Lucaciu o odaiă mai corēspondentă și să i se îmbunătătescă māncarea. Nu soim îns, decât și intru câtă s'a făcută acesta.

Cu forța. Fōia ungerescă „Magyar Hirnap” aduce șoira, că în comuna Usztye din comitatul Arva s'a întâmplat Țile trecute un lucru rușinos pentru stāpanii țilei. Anume, s'a dus în comună o comisiă, ca să fusere pe bășii slovaci pentru Kisdedovul ungeresc. Pārīnții copiilor însă s'au împotrivit. Comisiia a adus numai decăt gendarmii cari cu baioneta au silit pe pārīnți să scrie copii. Poporul protesta mereu, dăr înzadar, căci baioneta gendarmilor era mai tare decăt cuvântul. După ce comisiia și-a sferșit

„misiunea culturală”, tribunalul ungeresc din Rozsabegy a trimis în comuna slovacă Usztye pe-un jude, însărcinat a face o investigația. Mai mulți locuitori Slovaci „agitatori” sunt trași la răspundere și acușati, cu crima de „agitațiune”. — Prin astfel de mijloce vrău Ungurii să lătescă „cultura” lor și limba maghiară?

7 Romāni impușcați. Din Cāmpeni se telegrafiază, că în noptea de 21 spre 22 Iunie au fost impușcați 7 Romāni, în muntele Marșōia, care este proprietatea comunei Scārișōra. Unul dintre impușcați a rămas mort pe loc, 6 au fost răniți mai greu sau mai ușor. Nenorocii Romāni sunt victimele păditorilor din pădurile erarului.

Ca în Ungaria. Prigonirile și pedeșele de tot felul sunt la ordinea țilei în țările de sub corōna habsburgică. Nu numai domni din Peșta, dăr și cei din Viena sunt cuprinși de frigurile de-a aduce sentințe aspre asupra nevinovaților. Și etă cum. În luna trecută cu ocazia unui peregriagiu, ce l'au făcut Rutenii gr. cat. la Roma, cāțiva studenți ruteni naționaliști din capitala Austriei au făcut o demonstrațiune în potruva mitropolitului rutēn Sembratovici, când acesta s'a reîntors prin Viena la Lemberg. Pricina acestei demonstrațiuni a fost, că se vorbește chiar de peregrii ruteni, că mitropolitul lor ar fi primită nise porunci ale Papei, cari vatēmă independența și caracterul național al bisericii rutene gr. cat. Studenții ruteni din Viena au dat expresiune nemulțămirii și māhnirii lor față de această purtare antinațională a mitropolitului, și de aceea au demonstrat contra lui. Diregătoriile nemșeci din Viena au luat acum la răspundere pe bravi studenți ruteni și i-au pedeșit cu bani și cu închisore. Asemenea se vor pedeși și cāțiva studenți croați, pentru că au avut nobilul curagiu de-a demonstra contra delegatului „croat” Crnkovici, care în delegațiune a fost pe partea Ungurilor. Bravii studenți ruteni și croați sunt numiți de foile nemșeci și ungeresc: „panelaviști”, „agitatori”, „turburatori” și i atacă în mod obraznic, pentru-că au dat, în astfel de mod, expresiune simțimentului lor național. Ne-a prins mirarea, când am vădut, că și organul hipercatolicilor din Blășiu numește pe tinerii ruteni: omeni „fără simț și fără creștere” — „tineri necopți și decăduți” — și acesta, pentru-ca se dea în glas obraznicilor, ce scriu „Jidovii prin foile lor”. Ei, bine: „In chipul acesta își sci pași clarissimi din Blășiu demnitarea?”

Stări triste. La esamenale de maturitate dela gimnasiul rom. cat. din Clușiu, dintre 42 școlari au cădut 19, dintre cari 12 școlari trebuie să repetescă întreg anul. De când cu esamenale, i-s'au spart de două ori ferestrele directrului de studii Dr. Kunz.

Nou Țiar. „Vestea” din București scrie, că se proiectează, de cātră unele personalități politice, fundarea în capitala București a unui Țiar săptămānal, în limba germană, care Țiar să țină în curent străinătatea despre mișcarea politică, economică și literară a Romāniei. Noul organ, subventionat de doi șei trei miniștri, va fi pus sub direcțiunea d-lui Engelbrechten, inginer și publicist, care se află de mai mult timp în București.

Din Bucovina. Ni se scrie din Cernăuți, că d-lui Nicu de Rey, amplotat consistorial, i-s'a incredințat, în mod provisoriu, postul de actuar la administrațiunea jurnalului bisericesc-literar „Candela”.

Două închisori de stat. Cetim în fōia ungerescă „Budapesti Hirnap”, că ministrului de justiția s'au așternut două planuri de zidire a două închisori nou de stat. Pentru Ungaria, afară de închisore de stat din Seghedin, se va zidi una în Vașu, unde a fost și mai înainte. Noua „mānăstire” — decă ministrul de justiția va aproba planul — din Vașu, va fi un frumos edificiu cu etagiu, înălțat în mijlocul unei curți arangeate în formă de parc de o estindere de 400 metri pătrați și va fi încongiurat c'un zid înălț de 4½ metri. Va avē 8 odai, o baie și o magasiă, totă provădute cu lumină electrică. Zidirea va costa 20,00 fl. A doua închisore de stat se va face, spre „bucuria” Ardelenilor, în Aiud. — Prospece bune pentru viitor!

Reuniunea invățătorilor romāni Sălāgeni invită la petrecerea de vēră, ce se va araugia în ziua de Sān-Petru, 11 Iulie n. c., în comuna Stiroiu, aproape de Crasna, (lāngă drumul de țēră ce duce la Cizer-Ciucia) cu ocaziunea adunării generale a susmenționatei reuniuni, impreunată cu producțiunile literare. Comitetul arangiator: Gregoriu Simon, președinte; Ioan Oegar, controlor; Ioan Hendea, secretar; Vasiliu Olteanu, cassar. Urmēz încă alți 21 de membri în comitet. Inceputul la 8 ore sēra. Intrarea 1 fl. de persoană, ér pentru un membru în familiă 80 cr. Ofertele sunt a se trimite la adresa cassarului în Pericea (Peresen) p. u. Șimleu. Pentru viftuale este condus ospetaru, ér locul de joc e spațios și asigurat în contra timpului nefavoritor.

— pusese ochiul pe Ileana și cu parole făcuse pe pārīnții ei să i-o dea de nevastă. Fata n'a putut să mai sufere viața afurisită din casa Grecului, și de vre-un an și jumătate fugise de la Grec; ce s'a făcut cu dēnsa, nimenea nu scia.

— Grecul de atunci a prins pismă pe noi și cu primarul și cu notarul, ne-a încurcat și pe noi într'un proces, că am fost siliți să vindem casa.

— Și unde trăiți acuma, l'a întrebat Ion, sdrobit de nenorocire și năcas.

— Tot în casa noastră, dăr plătim Grecului chiră.

— Bine, dize Ion, voui plăti și eu din partea mea.

Apoi a stat mult pe gânduri și frate-sau îl privea.

— Tōdere, mă iubesci? l'a întrebat Ion pe neașteptate pe flăcōn.

— Mă mai întreb? răspuse acesta.

— Bine, atunci să-mi aduci astă noapte pușca. Ce și avem aci?

— Joi, a răspuns Tōderu.

— Bine, Joi, aci e Joi, măne Vineri.

Măne șede Grecul acasă, gāndi Ion în sine.

Ascultă, Tōdere, Grecul ne-a sērăcit pe noi. Grecul a sērăcit tot satul, Grecul mi-a luat ce era pentru mine mai scump, mi-a luat pe Ileana. Grecul e mai rău de cât un lup. Tōderic, bășelul bādicăi, pușca, pușca și o încărcătură ca pentru lup!

— Ți-o aduc, bādică! a fost tristul răspuns.

Peste jumătate de cesu Tōderu a plecat acasă, și cātră ziua Ion avea în mânele sale pușca, pe care o stringea cu iubire și o sāruta. După ce și-a venit în fire a dīs frate-sau:

— Tōderic, băte, nu pot să mă arăt cu pușca; decă m'ar vedea cineva așa fi perdut. Lāngă ograda grādinei Grecului este o rāpă, o șii, în malul stāng este o visunie de vulpe, șii?

— Cum nu, răspuse Tōderu.

— Du-te grabă, până nu se va face ziua, și ascunde pușca în vizuniă.

Tōderu n'a răspuns nimic și a plecat cu pușca, pe spinare. Se făcuse

ziua bine, când s'a întors la Ion, care șede culcat în păpușoi.

Pe la șapte cesuri sēra, Grecul avea obicei de se primbla prin grādină.

Cu vr'o două-șeci de minute înainte de șapte, Ion Turcan încet mergea pe drumul, care trecea pe lāngă grādină și înconjura ograda curței unde locuia Grecul.

Ajungēndu la păduricea de care am spus, Ion căni într'o parte și furișându-se pe sub garduri trecu vr'o oate-va ogore. Peste un sfert de cesu a ajuns la răpă în marginea unui ogor de cartofe. Cu spaimă nespuse s'a uitat în tote părțile. Cartofele erau cōpte și Lunea viitoare voiau să le sape. Ogorul era mare și trebuia să fie bine rodit. Intre cartofele pe jumătate uscate, iol colesa se zăreau nise floricele roșoare, pe deșupra lor sburau fluturi, și între brașele ogorului sāriau vr'o câte-va ciōre, ascundēndu-se între alunări. Ion din locul lui fōrte bine vedea fațada casei, care era mare și boită galben. Multime de ferestre se vedeau, erau înconjurate de hemeiu, care se acățau și de coperișul

de ole albe. Nise salcāmi mari cresceau pe amēndou părțile casei, așa că în curte nu puteai să veți nimica afară de ușa grādiului, care era deschisă. Un drum pietros trecea dinaintea casei și pridvorul casei, înaintat spre drum, era acoperit cu trandafiri și cu oleandri.

O grādină mare se întindea de la ograda casei până la ogorul de acolo, de aceea nu se îngrijia de casă. Era nădușelă și căldură de nu-ți puteai trage sufletul, tote ferestrele casei erau deschise. Muscele și țintarii sbārnāiau în văzduh. Vr'un sfert de cesu se uită Ion la casa Grecului ședēnd pe cālōae. Pe urmă a audit în ograda Grecului sunetele unui clopot vechiu și stricat, care bāt șapte cesuri. Sunetul lui rēsună grozav la urechile lui Ion. Au mai trecut oate-va minute, apoi s'a audit cum s'a deschis pōrta; cāni lātrau. S'a întors ore Grecul său eșir nise lucratori?

Elu a crișcat din dinți și încep a privi cu mare bāgare de sēmă casa vechilui. Nimenea nu se vedea pe dinaintea casei. Pōte că a intrat stāpanul

Starea séménaturilor. Rapórturile din toate părțile țării despre starea séménaturilor, ne arată o grabnică îmbunătățire. După ploile mari și unele reci din săptămânile trecute, a urmat timp frumos și călduros, care presice multă spicosele mai alese. Economii nu se pot mira în deajuns, ce minuni a făcut natura în timp așa de scurt. În finiturile, unde aproape nu se putea vorbi despre recoltă, ca la un farmec, séménaturile au început să se îndrepteze așa de mult, încât se speră cel puțin recoltă mijlocie.

—x—

Parlamentul german este convocat, prin decret imperial, pe ziua de 4 Iulie n. c.

—x—

Un circ d'ermat. Din Madrid, capitala Spaniei, se telegrafiază, că într-una din seriile trecute s'a d'ermat un mare circ, îngropându sub ruine mai mulți membrii din clasa aristocrației, deputați și alte persoane. Numărul morților nu e cunoscut încă.

—x—

Rectorul alt universității din Viena, pentru anul scolastic 1893—94, a fost ales profesorul Gustav Tschermak.

—x—

Concert. Musica militară va da un concert Duminecă în 25 Iunie. Dacă timpul va fi frumos, concertul se va ține în grădina hotelului Central Nr. 1, cu programul următor: 1) Sommer: Marș spaniol. 2) Wagner: Ouvertură la „Tanhäuser“. 3) Komzak: Valsul la „Fideles Wien“. 4) Bellini: Cavatina, din opera „Norma“ (pentru trambia). 5) Liszt: „Rhapsodie hongroise“ Nr. II. 6) Ventura: „Hora Sinaiei“. 7) Sommer: „Eine promenade“, mare poutpouri. 8) Gretsch: „Erinuerung an Oeversee“. 9) Mascagni: Marș, din opera „Amicula Fritz“. Dacă timpul va fi nefavorabil, concertul se va ține în sala hotelului Central Nr. 1 cu următorul program: 1) Lehar: „Wiener Zugvögel“, marș. 2) Ercel: Ouvertură la opera „Hunyadi Laszlo“. 3) Laner: „Schönbrüner“, vals. 4) Suppé: Aria „Die Liebe zum Volke“ (pentru trambia). 5) Chopin: „Polonaise“. 6) Ventura: „Doi ochi“ (cântec pentru trambia). 8) Czibuka: „Liebestraum“ vals. 9) Wagner: Marșul trambiașilor din opera: „Die Meistersinger“. 10) Marek: „Cătece vieneze“. Inceputul la 8 ore.

—x—

Reuniunea germană de cântări, din cauza morții președintelui ei Frideric Philippi, a amânât producția anunțată pe astăzi seara, până Mercuri în 28 Iunie. Producția se va ține în grădina sên sala hotelului Central Nr. 1. Inceputul la 7½ ore seara.

—x—

Musica orașenească va da un con-

cert Duminecă în 25 Iunie n. c. în grădina hotelului „Pomul verde“. Programul este următor: 1) Mare fantasiă din opera „Cavalleria rusticana“ de Mascagni. 2) Rapsodie ungară Nr. 12, de Liszt. 3) Preludiu la opera „Rantzau“ de Mascagni. 4) „Lustige Leut“ poutpouri de Komzak. 5) O noapte în pădure, fantasiă de Wist.

Esamene la sate.

Valea Almașului, Iun. 1893.

Multe sunt greutățile poporului nostru în zilele de aș și i cade bine peste măsură, când în aceste împrejurări poți gusta și el un moment de bucurie și mulțumire sufletească.

Un asemenea moment a avut poporul român din comuna Bălan, cu ocaziunea esamenului, ce s'a ținut cu elevii școlii române gr. or. de-acolo în 21 Maiu v. c.

Esamenul a fost splendid. Sala școlii, împodobită atât de frumos cu flori și verdéță, era de astă-dată prea mică pentru de-a cuprinde mulțimea publicului ascultător, așa că unii se îndesau pe la ferestri. Intre alții era de față d-lu protopop tractual Paul Roșca cu fiica d-sale Aurelia; d-na protopopă din Fizeș-Sâmpetru; d-na preotășă dela Popteleoc; apoi întregă inteligența română din loc, și alții.

După terminarea serviciului devin publicul se intru în școlă. La venirea protopopului tractual, un scolar în timpină cu o frumoasă cuvântare, după care urmă esamenul, al cărui succes a umplut de bucurie inimile tuturor. S'a vădit, că în adevăr copiii dela această școlă sunt foarte bine instruiți, ceea ce face onore vrednicului lor învățător. Cu cântările asemenea am rămas mulțumiți.

Esamenul a durat dela 9½ ore a. m. până la 1½ după amieză. La urmă d-lu protopop într-o vorbire însuflețitoare arată însemnătatea învățării și exprimă recunoștința bravului învățător. Vorbirea d-sale a emoționat inima poporului. Un scolar printr-o vorbire, mulțumi d-lui protopop, și alt scolar multum publicului pentru participare.

O, de-ar înțelege odată învățătorii noștri, cât de bine le stă lor când se pot lăuda cu asemenea progrese, prin cari se face vrednic de recunoștința noastră și a urmașilor noștri!

Almașanul.

Poiana-mêrului, 1 Iun. 1893.

În 30 Maiu v. c. s'a ținut esamenul de veră la școlă noastră confesională gr. or. din Poiana-mêrului, comitatul Făgăraș, sub presiunile subscri-

sului, fiind de față un public foarte numeros.

Cl. I, învățător Teodosie Pușcariu; prezenți 62 copii, 24 copile, la oaltă 86. S'a esaminat din: Rugăciuni, Istoria biblică, Cetirea din limba maternă, Cetirea și traducerea din limba maghiară, Computul mental și cu cifre, și Cantul. Resultatul bun.

Cl. II, învățător: Savu Radu; prezenți 31 copii și 15 copile, la oaltă 46. S'a esaminat din: Rugăciuni, Istoria biblică, Catechism, Limba maternă, Gramatică, Limba maghiară, Comput, Geografia, Istoria patriei și universală, Istoria naturală, Fizică și Cântări. Resultatul foarte bun.

Moise Micu, preot.

La școlă română gr. cat. din Almașul-mare, comitatul Coșocnei, s'a ținut esamenul de veră în 30 Maiu, la care a luat parte un public numeros.

Esamenul s'a început la 1 ora p. m., când d-lu protopop Vas. Poruțiu, însoțit de d-lu Cooperator Ilor. Petran, intrând în sala de învățământ, a fost salutată de școlari prin cântecul: „Domnul director aicea vine“. etc. După acesta intonându-se „Impărate cereșou“ și „Tatăl nostru“, d-lu președinte, prin o cuvântare bine aleasă, a deschis esamenul.

A urmat esaminarea după program. Mai întâi: Religioana și Morala, apoi Geografia și Istoria; Fizica populară și Istoria naturală; Aritmetica mentală și în scriptă; Cunoștința drepturilor civile; Limba română: Scrierea și ceterul analitic. În urmă declamarea unor poezii alese. După esaminarea din încăcare obiectiv, s'a cântat câte-o poezie.

Esamenul a durat 6 ore. S'a închis cu cântarea poeziei „Să mergem frați la școlă“, după care d-lu președinte a rostit o cuvântare bine aleasă despre învățare. A urmat apoi petrecerea cu dans.

D-lu învățător Emanuel Mocanu și de astă dată a arătat, că-i zace la inimă creșterea poporului român. D-na n'a pierdut nici pe un minut zelul pentru școlă, ceea ce în mod strălucit s'a dovedit la acest esamen, prin răspunsurile cele clare ale elevilor și prin celea vre-o 70 scrisori de probă, ce li-se păreau a fi scrise de nisece omeni mari, și nu de nisece copii de școlă.

Sala școlii a fost decorată cu o nunț de flori și cu verdéță. Corul în biserică cu tineretului, aici e introdus aproape de două decenii.

Un asistent.

Șard, 20 Iunie 1893.

Nu pot spune prin cuvinte, cât

de mare a fost bucuria noastră și a poporului român din opidul Ighiu și giur, în ziua de 11 Iunie n. c., când învățătorul I. Domșa a făcut cu copiii dela școlă română gr. cat. de acolo erăș un esamen din cele mai strălucite. Răspunsurile precise ale școlariilor au stors lacrimi de bucurie din ochii părinților. Publicul ascultător a fost atât de numeros, încât n'a încăput în spațioasă sală a școlii, așa, că unii au trebuit să asculte de pe la ferestri.

Dialogurile rostite de unii copii pot să ducă cu drept cuvânt, că au fost cele mai alese și mai edificatoare pentru popor; în ele s'a recomandat poporului meseriile, hărnicia, combatându fala, superbia, lenea și bețurile spirituoase. Veseli copilaș arătară, că lucrarea este vieță, și că omul lucrător e ca unelta cea scilpicioasă. În unele dialoguri au vorbit mult despre învățare, arătându, că omul fără învățare nu e om, ci numai învățare îl face pe cineva om. Un popor fără învățare n'are vieță și adese este șters dintre celelalte popore. Numai un popor cultivat și bine educat are viitor.

Mi am ținut de plăcută datorință, ca faptele laudabile și hărnicia să nu le trecă cu vederea. Sunt fericit, când pot să laud hărnicia învățătorului I. Domșa. Dare-ar bunul Dumnezeu să avem tot astfel de învățători, caoi atunci ne-am pute feri cu școlile noastre ba ne-am pute feri și cu tinerii trecuți prin aceste școlă.

Un învățător.

Avis.

Adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români Sălăgeni“, conformă concludusului adunării generale din anul trecut, în anul acesta se va ține la 11 Iulie st. n. în comuna Sălăgeni (Bogdănhăza), aproape de Crasna, lângă drumul de țară, ce duce la Cizeru-Ciuoia, despre ce și pe această cale toți învățătorii din Sălăgiu, ca membri ordinari, sunt încunoscințați, și prin ună circulară oficioasă deosebită, sunt avisați a se prezenta la această adunare.

D-nii protopop, ca președinte ai cercurilor oficiale, D-nii preoți, ca membri onorari, D-nii inteligenți mireni din Sălăgiu, ca membri partinitori, precum și toți învățătorii din alte părți și alți bărbați iubitori de cauza școlară, cu totă onora sunt rugați a ne onora cu prezența la această adunare, cu atât mai vârtos, că cu ocaziunea acestei adunări, în seara zilei, se va ține o petrecere cu joc, concert și producții literare, ce vor fi arangiate de către reuniunea română sălăgenă: teologi, avocați, juriști și învățători.

Întru pe aiea. Ionu nu putea să mai stea locului, se culcă pe burta, și trăgându-se ca un șerpe, încunjură ogorul de cartofe și și dă drumul în fundul rîpei. Pe urmă pe brânci, încet, nefăcându nici un șgomot, și neluându sémă că urzica îl ardea pe mâni și pe obraz, s'a tras până la un hîndich, care despărțea grădina de ogorul de cartofe, și ne mai putend de osteneală s'a lungit pe spinare.

Nu departe de acolo și-a găsit și pușca, uscată și în stare bună. S'a uitat încă odată la oesă, erau șapte și douăzeci. Tocmai atunci a simțit, că-i e cald, că perul îi udă de sudore și fruntea de asemenea. Ionu și-a scos basma din busunar, s'a șters pe frunte, apoi întorcându-se pe o parte s'a culcat. Însă de-odată a sărit și lăsându pușca la pământ s'a furișat până la un copac mare, ce creștea aproape de grădina și de unde nime nu putea să îl vedă. Dinaintea lui era gardul grădinei, care-i ajungea numai până la piept. Încet, încet a dat într-o parte crengile copacului și a aruncat o privire lacomă asupra ferestrelor casei.

Etă că într-o fereastră s'a arătat o broboadă albă, — era slujnica. Ionu nu și luă ochii de la fereastră și oprindu și răsuflexia ținea virtos crengile copacului. După câtă-va timp s'a apropiat cine-va de altă fereastră, în care stururile se ridică încet și Ionu vedu o feme îmbrăcată în alb. Înfipse cu ură ochii într'însa: femeia era naltă, bine făcută, la piept avea prins un buchet de flori; Ionu n'o cunosea, putea era nevasta Greului? În minutul acesta s'a apropiat vechilul și a deschis fereastră.

Ionu Turcanu i-ar fi omoritu pe amendoi, de-ar fi avut pușca la deusul. Îndată ce s'a depărtat de la fereastră, Ionu, scrâșnind de mâni s'a repețit în hîndich, lăsându crengile copacului. Peste câtă-va timp er a ajuns la locul de mai înainte. În gât i se uscase și vedea tote ca printr'un nor: i se părea că timpul trece prea încet. Înzadar ascultă, din spre casă nu venea nici un șgomot, pare că muriseră cu toți. Cam ciudat i se părea șbirnăitul albinelor și alt viespilor prin flori și ciripitul rându-

nelor ce sburau hojma în jurul cuiburilor de sub strășina caselor. De-odată a început un vîntșor și frunzele stejarului, ce creștea nu departe de locul unde sta Ionu, au început a fâlălăi așa de tare, în câtă acesta de frică a sărit în hîndich.

Mai trecu ceva, apoi se îndreptă spre locul unde își lăsase pușca. Pe malul hîndichului creșeau nisece tufare de cornu, cari de abia puteau să-l ascundă, și cu tote acestea Ionu a ridicat capul și s'a uitat. În ușa casei sta Greul rășimat de uscor. Vechilul era om nalt, frumos, cu barbă și cu mustați negre, îmbrăcat ca un vîntșor. Părea voinic, își aprinsese o țigară și trăgea cu plăcere dintr'însa. Se pu pușca la ochi și se-lu chitească era trebă ușoră pentru un vîntșor ca Turcanu; era chiar să slobodă cocoșul, și tocmai atunci s'a apropiat de vechil un băeșu, care se vedea cum cerea ceva.

Minuta era grozavă, Ionu a scapat pușca din mînă, și-a acoperit fața cu mânele și a plâns de jale și de necaz. Picături mari de sudore rece i se ar-

tară pe frunte și audi foarte bine oum a spus Greul copilului:

— Da, da, du-te la densa.

Copilașul a intrat fuga în casă. Iar Greul cu țigara în gură a intrat în grădina.

Atunci s'a auditu o impușcatură. Greul a tresărit și a cădu la pământ lângă pragul uși.

Ionu ca fulgerul a sărit în hîndichiu, apoi a luat o pe brânci d'a lungul rîpei, a dat în alt ogor, și alergându câtă putea a apucat de-acurmeșul drumului spre Nistru, ținendu-se mai aproape de garduri și de șanțuri.

Plin de sânge, de praf și de glod, cu străile rupte de spin și de mărăcin, mai mort de oboselă, a ajuns la apă.

Cu băgare de sémă s'a uitat în tote părțile, nimeni nu se vedea; o vaș, care bea liniștită din riu, ridicându cода a plecat la gona, spăriindu-se de ivirea neașteptată a omului.

Ionu s'a apropiat încetșcră de mal, chiar unde era trecătoare; aici stănd puștin la gânduri, s'a desculțat de ciobote și ținendu-le de-asupra apei împreună

Pregătirile pentru această adunare și petrecere sunt deja făcute, publicul o ne va onora cu prezența, va avea încurajarea gratuită, și pentru prânzul comun și cină, pe lângă un preț moderat, este condusă ospătar.

Locul pentru joc încă va fi pregătit, așa ca să nu fim împedezați nici la casa de timp nefavorabilă. Rămâne deci, ca on. publicul român, să ne dea sprijin și ajutor la acoperirea cheltuielilor prin răscumpărarea biletelor de joc, prin suprasolviri și oferte marimose.

NB. Toți acei domni, cari din întâmplare nu vor primi invitații separate, sunt rugați a se considera prin această ca invitați.

Pericea, 19 Iunie 1893.

Vasile Olteanu,
ref. și act. Reun.

Petrecere populară.

Cuvesc, (Bănat) Iunie 1893

Corul vocal român gr. or. din Covesc (comitatul Timiș) a arangiat Duminecă, în 25 Aprilie a. c., un concert împreună cu joci, la care a luat parte cu deosebire publicul din loc, străini însă, din cauza timpului nefavorabil, foarte puțin. Din asta cauză, corul a arangiat o a doua petrecere în ziua de 17 (29) Mai c., adică în Lunea Rusalelor.

Petrecerea aceasta a fost foarte veselă. La 3 ore p. m. s'a început jocul popular, sau maiialul școlărilor. În pauzele jocurilor d-lu învățător li-a făcut mare bucurie școlărilor prin aceea, că li-a dat să taie cu forfecile turtețe acățate pe ațe, apoi au spartu ole, au sărit în saci, căpătându ca premii bani și drămboni; și între fete s'au sortit 3 cârțițe în color naționale.

La 7 ore seara pruncii școlari, după executarea cântărilor lusesol, au fost trimiși acasă, și la 8 ore s'a început concertul, după următorul program: 1) Cuvânt de deschidere prin d-lu diriginte Georgiu Tomi; 2) Motto. Salutare; quartet executat de corul vocal; 3) Epurele desperat; poezie declamată de Moise Zichiu coristă. 4) Cântec ostășesc; quartet executat de corul vocal; 5) „Despre creștere”; disertație de G. Tomi, învățător; 6) Frunzuliță frunză verde, quartet executat de cor; 7) Doina doiniță, quartet executat de cor; 8) „Scris'am carte”, poezie declamată de Vasile Milovan, coristă. 9) „Susu opină”, quartet executat de cor. 10) Calumnia despre fete, poezie declamată de Al. Popoviciu, coristă. 11) Dulce i viața, quartet executat de cor. 12) Româncuța, quartet executat de cor.

După concertul a urmat jocul, ca-

rele a decurs în cea mai bună ordine până în zorii de ziua.

Suprasolviri la cassă au încurs: la petrecerea primă din 7 Mai dela d-nii: Iosif Vadnai notar subst. 1 fl., Corul vocal gr. cat. din Chisdia 2 fl. 60 cr.; Corneliu Teaha, teolog absolută 50 cr.; Emiliu Brinda preot în Hodoșu 1 fl. Rena Levi 50 cr.

La a doua petrecere din 29 Mai am primit suprasolviri dela d-nii: Antoniu Brinda not. pens. 1 fl., Iosif Iorgoviciu preot 60 cr. Corneliu Iorgoviciu notar actuală 1 fl. Al. Ciucudeanu administrator dominal 1 fl. Oct. Putioiu jurist absolută 1 fl. Iacob Kohn negustor în loc 1 fl.

Primescă On. oșpeți sincerile noastre mulțămiri, atât pentru onora, ce ni-au făcut'o prin prezența lor, cât și pentru sprijinul material, ce ni l'au oferit.

Zahariu Zichiu,
cassarul corului.

Convocare.

Onoratele Dōmne române, membre ale Reunionei femeilor române din loc, se invită la o adunare generală extraordinară, ce se va ține Joi în 17/29 l. c. la 5 ore p. m. în sala de desemn din casele bisericii din Grōver.

Brașov, 9 Iunie 1893.

Agnesă Dușoiu
președintă.

Literatură.

În editura Librăriei Soceu et Comp. din București a apărut *Balade și Idile* de George Coșbuc. Volumul acesta, frumos și elegant, cuprinde 253 pag. cu 54 poezii. Tinerul scriitor George Coșbuc este de nascere din părțile Năsădene ale Transilvaniei. Dela începutul carierei sale literare promitea rezultate frumoase pe tărîmul literaturii noastre. Cine în-se va lua în mână volumul „Balade și Idile” și-l va citi cu atenție și puțin spirit critic, va rămâne de sigur cu întemeiată convingere, că autorul „Baladelor și Idilelor” a intrat chiar așteptările multora dintre noi. Verificația ușor și dulce, spirit, claritate, idei îmbrăcate într-un limbaj frumos, iubirea de tot ce e popular, pătrunderea în modul de gândire al țeranului nostru, naivitatea adeseori surprinzătoare: etă ce ni-a dat nepretențiosul Coșbuc în volumul său „Balade și idile”, care-l pune în șirul celor dintâi poezii ai Românilor. Cartea aceasta, pe care o recomandăm cu căldură atenției cetitorilor noștri, costă numai 3 Lei noi și se poate procura dela Librăria Soceu din București (Calea Victoriei 21) și dela Librăria N. Ciureu din Brașov.

Calea spre înavuțire.

de I. Dariu.

(Urmare).

3. Prudență, chibzuință, cumință, prevedere, socotelă.

A fi om prudent însemnă a-și băga bine mințile în cap, a chibzui cu multă băgare de seamă, cum ar putea eși, mai bine la vâpsea cu orî-ce lucru ce-l face, însemnă a vedea înainte ce are să iasă din acel lucru. Despre un ast-feliu de om se dice, că are *prudență* sau *chibzuință bună*, e tare cu minie cu *socotelă* și cu *prevedere* în tôte. Prudența e soră bună cu înțelepciunea și cine le are, scumpă comoră are. Dér' până atunci mai va trece ceva. S'alege voinicul dintr'o mie, care se fie înzestrat cu aceste fice cersesci.

Intoc-mai precum virtutea, faptele cele bune, aduc omului, ce le-a săvârșit, liniștea cugetului, odihna inimei, totu așa prudența câștigă omului curagi și încredere în orî ce lucru, ce-l face, îi câștigă hatărul și prețuia altora și-i dă siguranță împotriva dușmanilor de tot felul.

Să deosecim însă bine adevărata prudență de prudența de rënd. Prudența adevărată ne învătă a deosebi bine adevăratele bunuri de cele deșerte și înșelătoare. Ea ne arată calea de a putea câștiga adevăratele mijloce, cari ne duc hotărît la dobândirea bunurilor adevărate și pe urmă totu ea ne povățuesce a-le și folosi cum se cade spre folosul nostru și spre binele de-apropelui. Prudența de rënd se legă de lucruri deșerte, false și nu ne scie arăta nici un mijloc, prin care se putem dobândi vre-unu bun sigur în lume, fie acela măcaru câtu de mic.

De pildă unu negustor se străduesce cu multă chibzuință ca pe căi cinstite și sigure să dea peptu concurenței, adică acelora, cari vrău se-i ia pânea din gură și cuțitul din mână. În același timp caută chiar să întrcă pe aceia, cari îi dau concurență cu o marfă prōstă, prin trānicia și bunătatea martei ce o dă elu. Acestu negustor și-a luat de povățitoru adevărata prudență și sigur că acesta ilu va și rēplăti la timpul sēu cu totu aceea ce e în dreptu a dori elu.

Unu negustor povățuit de o prudență deșartă, de înșelătorie amăgesce lumea cu lucruri rele, prōste și de micu prețu, prin aceea, că le lustruesce să bată

la ochi, le laudă afară din cale și lauda o întăresce prin felurite jurăminte mincinoase, că ast-feliu de marfă ca a lui și așa de ieftin nu se mai pomenesce și câte și mai câte, numai să-lu pōtă înșela cu marfa lui cea laudată. De câte-orî nu se înșelă omul cu ast-feliu de lucruri și cum se pârlesce de amar! Dér' ce se-i faci, așa e lumea, înșelătoare și șirētă afar' din cale și de multe-orî se întâmplă ca înșelătorii să ajungă iute la avere și la mare cinste și vadă între omeni, și încă mai curēndu ca omul de ominiă. Înșelători și omeni stricați sunt cu sutele de mii, ér' cei cinstiți și de omeniă sunt ca corbi albi.

Unu lucru însă e limpede și curat ca lumina sōrelui, că înșelătorii potu potu ajunge prin înșelătoriile lor la multe de tôte în lume, însă nici odată la liniștea cugetului. Gândulu, că averea lor e agonisită pe cale nedreptă, le neliniștesce sufletul și cugetul îi mustre necontentit. Liniștea conștiinței face cu multu mai multu, decât câștigul e nu sciu câte averi din lume, pentru-că liniștea inimei, pacea sufletului e cea mai dintăiu la om, e averea cea mai mare din lume. Numai aveac câștigată pe cale dreptă este în conglăsuire cu liniștea inimei, și cu pacea sufletului. Dumneșu numai ast-feliu de avere o bine-cuvēntă și o înmulțesce, ca untul de lemn alu vēduvei.

Averea câștigată pe cale nedreptă curēndu se duce, n'are sporu; Dumneșu nu e cu omul înșelătoru; liniștea inimei nu o are și astfel sērac și nefericit ilu vei vedea în curēndu. Dér câți de aceștia n'af vēduțu până acum! La câți nu li-a cântat popa; „Bogații au sēracit și au flămēndit!”....

Pe de altă parte prudența nu ne lasă să vorbim și să lucrăm nimic rău, nici să întreprindem ceva ce trece preste puterile noastre. Ea ne povățuesce să măsurăm bine rața sferii noastre de lucrare și să rămānem tot-deuna în mijlocul ei ca pāianjenul în mijlocul pânzei sale. Totu ea ne arată primejdiile și ne agonisesc mijlocele, cu cari se putem eși teafăr dīnele; ne descopere cursele ce ni-le întind drăguții noștri de dușmani și ne face să ținemu calea cea dreptă în tôte impregiurările și în tôte lucrările noastre. Prudența e unu ingeru păzitor în tōtă viața noastră, decă ascu-

cu pușca, s'a virit în Nistru, care-i ajunge la pieptu.

Pe la mijloc s'a oprit și a început a bea cu lăcomie. A asvilit pușca în apă și apoi în notu a ajuns la celalaltu mal. Acolo s'a spălat de sângele ce-i acoperea mânele, înghimpate de spin, apoi s'a pus jos și s'a încălțat. În acestu timp, de lângă unu copac din apropiere a eșit unu om și s'a uitat lung la dēnsulu. Ionu i-a făcutu sēma cu capul și l'a trimesu la toți draci. Era Toderu Turcanu, frate-sēu.

Sōrele asfințea și lilieci sburau în tôte părțile, când Ionu a ajuns la stația drumului de fier, departe de vr'o 10 kilometri dela Ataci.

În gară era întunecă, numai lângă cassă așteptau vr'o două-șeci de omeni cu nerăbdare deschiderea cassei. Cēsulu garei bātă optu, cassă se deschise și călătorii nāvāliră, pare că n'aveau să mai capete bilete.

— Unu bilet, clasa a III-a pentru Odesa, s'a audit unu glas cam tremurător.

Era glasul lui Ionu Turcanu. Toc-mai atunci se oprit și trenul ce venea din sus și mergea spre Odesa.

Poesii populare.

Culese din popor.

Mēi bādītă, pentru tine
Nu trāscu cu sōcra bine,
Că la masă
Nu mē lasă,
Nici la focu
Nu-mi face locu;
La fântānă
Nu mē mână,
La pērāu
Nu mē duoc eu;
La pērlazū
Nu-mi dā rāgazū,
Bade, cată sē te lasū.

Mē miram ce-mi place mie,
Mērul roșu din hārtie,
Bādītă, care scii scrie;
Mēruțu roșu jumătate,
Bādītă, care scii carte.

Peșe Murēșu, peste Tisă,
Merge mândra cam deoină;
Și priinērbă până'n brāu,
Cu murguțulu meu de frēu;
Murgul pasce și nechēzā,
Mândra dōrme și cftēzā.

Pōrtă mândră, ce-i purta,
Numai nu te mārīta;
Pōrtă frunza de pe cale,
Până viu dela cātane;
Pōrtă frunza de saschiu,
Până mergu și până viu;
Pōrtă firu de maghieranu.
Că mai am numai unu anu.

Mē miram ce-mi place mie.
Cārārușe prin pădure
Bātucitā cu alune,
Sē mergu cu mândra de mână,
Tōu spā dādū cātē-o alunā.

Sudriaș-Jupanu, 1803.

Ioanū Iovanescu,
învēțatoru.

Uniforma cea vechiă.

De François Copée.

Jean Vidal, a fostu sub-ofiōer, care într'o luptă din Italia 'și perduse brațul stāng, dēr care cu mână dreptă scria forte frumos, lucra cu mine în aceeași cancelariă a ministerului de rēboi.

Vidal era unu soldat bravu, cu inima la loc. Deși nu era mai vērstnicu ca 40 ani, totuși tovarășii sēi îi diceau „tata Vidal”, nume ce i se dāduse mai multu din respect, decât din dragoste frātēscă. Elu adică cu tōtă pensia sa cea mică, luase la sine pe sora sa vēduv și pe copii sēi și nu cheltuia nimic pentru sine, numai pentru ca sē-și pōtă susține familia.

De-ore-ce locuim totu în aceeași parte a orașului, ca și elu, de multe-orî mergeam împreună cātă casă, în vreme ce elu 'mi povestea despre pātāniile sale din rēboie. Când era prea mare zādūf, îi damu tatălui Vidal unu pāhar de vinu, căci elu din economie nu bea de locu. După ce bea pāharul se înveselea și devenea vorbārețu.

tămă tot-deuna de înțeleptele ei povețe.

Dușmanii și înșelătorii pururea dau târcola prin prejurul nostru ca ori cu ce și cu ce se ne apuce în ghiarele lor. Vulpea flămândă, decât nu găsește nimic să mănăce, se culcă pe câmp, și întinde picioarele, închide ochii și scote limba ca și când ar fi mortă. Pășerile socotind că-i mortă sboră la ea s'o ciugulască, ér ea decât simte că a îndrăsnit vr'una s'o ciupescă, deodată sare asupra ei, o prinde și o mănăcă cu lăcomie. Și câte viclenii nu mai scie hōța de vulpe, până când și găsește și ea "popa, care s'o spovedescă. Totu așa face și scumpele noastre odore de dușmani și înșelători. Prudența însă ne dă darul d'ai puté ocoli și de a ne feri de cursele lor.

(Va urma.)

ECONOMIA

Morburile séu bólele pomilor.

(Urmare.)

6) *Incolăcirea frunzelor* se ivesce mai ales la pierseci, dér nu e rară nici la pruni și meri. Se nasce această bólă din schimbarea repede a temperaturii, din pământul cleios și rece, din retezarea prea târziă a crengilor și din îngrășarea pământului cu gunoiu prospétu. Frunzele incolăcite le tăiem până lângă codiță și pomii își capătă altele nouă; astu-feliu scăpăm pomii de acestu morbu.

7) *Pătarea frunzelor* se ivesce mai desu la peri, în vreme de secetă îndelungată. Numai vedem, că pe frunze se ivesc Pete una după alta, ca și când ar fi pârlite; frunzele apoi cad. Dér putem vindeca pomii de această bólă, decât-i udăm desu și bine.

8) *Putrețirea lemmului* este o bólă, care duce pomul la perire sigură, de nu vom împiedeca-o la timp. Ea se incuibază în pomii, la cari au rămas rane deschise, undeseadună umeđela și prinde a putreți pe din lăuntru totu mereu până atacă totu trunchiul și crengile mai gróse. Ca să oprim în cuibarea acestei bóle, trebuie numai decât să vindecăm orice rană s'arú ivi pe pom, fiá aceea cauzată de retezări, ori de desbinări de crengi, cum se întâmplă uneori când sunt véra multe póme, ori ierna multă západă, precum și uneori când sunt vijelii mari. Decí ne dăm și numai decât

tăiemu crénga desbinată și rana o netezim bine și o ungem cu alifă, ori de e tare mare, cu lutu cleiosu bine frământat, și apoi o legăm.

Pomii, cari de bētrânețe încep a putreți pe din lăuntru, devenind găunoși, puțin vor fi ajutați cu ori și ce meșteșug, căci ce-i bētrânú, după cum dice dicala, și-a trăit traulu, și-a mănăcatu málaiulu; dér câte ceva le ajutăm totuși și lor și étă cum: curățim scorbura bine de putrigaiu și o radem bine pe din lăuntru, apoi o âmplem cu lutu amestecat cu carbuni sdrobiți mēruntu, apoi o ungem cu unu aluatú făcutu din lutu, cenușă, baligă și păcură, care va împiedeca intrarea apei și putrețirea mai departe.

9) *Nerodirea* provine din locul nepriincos, în care este pus pomul, ori din vre-o bólă. Decă bólă este cauza, vedem de o curămă câtu de îngrabă numai se póte, decât însé pomul este sănétos și totu-și nu rodesce, e semn, că au nu are destul nutrementu, au că are prea multu. De vedem, că nu are destul nutrementu, atunci scormonim pământulu de pe lângă pomu giuru împregiuru, în lărgime ca de o rótă de carú și în afundime camu de o palmă bună, dér grijim să nu vătēmăm rădăcinele; acolo apoi turnăm gunoiu descompus, muiatu cu udú și cu sânge de animale, ori că inlocuim pământulu celu réu cu altulu mai bunu.

Decă însé vedem, că-i merge pomului tare bine, e grasu și totuși nu rodesce, atunci e semn, că are prea multu suc. Atunci ne dăm și creștăm cōja, dealungu trunchiului și a crengilor celor gróse, colea în luna lui Mai, ori că-i tăiemu o rădăcină.

Se mai întâmplă, că și pomii prea deși nu prea produc; acesta se întâmplă din lipsa de lumină. Dér să ne aducem aminte de cele díse într'unu capitolu mai dinainte, că: cine iubesc prea tare pomii, nu are póme; cine-i pune prea deși și cine are milă de a tăia crengile prea multe, pătesc întocmai. Decí, de nu au pomii lumină de ajuns din cauza desimei, și astu-feliu nu produc, nu ne rămâne, decât să-i rărím cu ori-ce prețu, chiar ciuntându-i din pământu, decât cum va ar fi atâtu de mari, încátu nu i-amu puté muta, séu rări în altu modu.

Din lipsa de umeđelă încá nu potú rodi pomii, decí, în acelu

casu, facem o grópă giuru împregiuru pomului și în ea turnăm apă, carea apoi nu se pierde, ci totu merge la rădăcină și-i face de rodescu. Alt-cum, pentru bună rodirea pomilor, încá din iernă trebuie să adunăm câtu de multă neauă în giurul lor, de-o parte ca să nu-i lase a înflori prea de timpuriu și astu-feliu a fi espuse florile la brumă, ér de alta ca pe incetulu să-și póta trage rădăcinele umeđela de lipsă pentru timpuri secetóse.

Când am vorbitu despre plantarea pomilor, amu dísu, că trebuie să bāgăm de sēmă, ca pomul prin plantare să ajungă din pământu bunu în altulu și mai bunu, că de va ajunge din pământu bunu în altulu slabu, secú, atunci nu va produce. Asta o mai dícu și aci. Decă însé s'a întâmplat totuși așa, că adevă pomul la plantare a ajuns într'unu locu mai slabu, de cum a fostu datu, atunci se îmbunătățim pământulu, de vomu să avem póme.

Cine, de dragulu pomilor, va gunoi prea desu și prea tare pomii, încá se va tređi fără póme pe ei, căci și aci, ca și în totu locul, ce-i prea multu nu-i sănétos, — decí în tóte măsură, cumpétu!

Pescii.

Deși nu sunt tocmai multu între plugarii nostri, cari se ocupă cu pescăritulu, totuși credem, că nu va strica o mică descriere a pescilor mai însēmnați din părțile noastre, deórece puțin potú fi aceia, cari se nu fiá mănăcatu în vieța lor și pesci.

I. CRAPULU. Intre pescii din părțile noastre celú mai răspânditu este crapul, care se mai numesc și regele lacurilor, fiindcă lui îi place mai cu sēmă în apele calde și cu noroiu, din care cauză carnea lui nici nu prea e bună de mănăcare; este însé unu soi, care trăesc și în apele curgétore și carnea aceluia e mai bună de mănăcare.

Crapul constă din trei părți mai însēmnațe: capulu, trupulu și aripile cu cōda. Gura e tare mică și se sfērșesc în nisce urechi (branchi), prin cari aruncă apa înghițită și numai aerulu din aceea îlú primesc prin plămâni în beșică, care este de o însemnătate deosebită, deórece când vré să se cufunde și-o golesce de aeru. Trupulu lui e scurtu, lătărețu și îmbrăcatu în nisce solđi roșietici; aripile și cōda i sunt de aseme-

nea roșietice. Cu aripile înótă, éră cu cōda se cârmuesce.

Crapii se prăsescu fórté cūrēndu: o muerușcă póte să ouă mai de multe-ori preste véra dela 50,000 ouă (iere) în susu, pe cari le pune în țermurii apelor mai calde, unde vinu după aceea bārbătușii și le rodescu prin scurgearea lapților pe ele și unde apoi se clocescu de căldura sórelui și estú din ele totu atăția pescuți mici, cari sunt asemenea celor mari; ei se batú (se împărechéză) în lunile de véra, când apa e mai caldă, de aceea atunci, carnea lor nu e prea bună de mănăcare.

Peste totu, icrele, ce le depune o muerușcă de crap, în decursulu unei veri, se socotesc până la trei milioane. De aci ne putem esplica ușor, cât de tare se potú imulți ei. Decă multe ouă nu ar rămâne nerodite de bārbătuși, decât pe multu nu i-arú mănca alți pesci răpitori, decât nu i-arú prinde unele paseri, animale și omul: ar fi câtu pe aci să găsim în riurile noastre mai multu pesci, de câtu apă.

În anul d'ântăiu crapul crește până la greutate de o jumătate de chilogram; în anul alu doilea până la unu chilogram și așa mai departe, în fie-care an greutatea lui se adauge cu o jumătate de chilogram.

Crapii potú trăi dela 40—60 de ari, în care timpu ei ajungu greutatea dela 20—30 de chilograme și lungimea de unu metru și jumătate.

După cumu am dísu și mai susu, crapii sunt de doué feluri: unii, cari trăesc mai cu sēmă prin bălți și cari nu prea sunt buni de mănăcare, alții, cari trăesc în apele curgétore și sunt mai buni de mănăcare. În părțile de méđă-nópte ale Europei, este încá unu crap, care trăesc în apele mai reci, acela e și mai bunu ca celú de la noi.

Crapii se potú prinde cu rociurile, plăscile, vērșile, zăblaușle, unghițele de ferú și cu focu preste nópte, când se întépă cu o furculiță de ferú (ostiă)

(Va urma.)

Sentințe.

Estrase din opul lui Garibaldi „Domnia călugărului” séu Roma în véculu alu XIX-lea 1870.

Dreptulu sclaviloru este a se ridica împotriva asupritorilor lor, căci libertatea e darulú lui Dumnezeu și dreptulu înăscutu alu fiá-căruia.

Într'o séră când treceam pe boulevardul Grenelle — tatalú Vidal béuse astăđi doué páhare—se opri fără de veste înaintea unei prăvălii de vechituri, înaintea căreia erau acérnate o mulțime de uniforme militare vechi.

Vidal mă apucă de brațu și-mi arătă o uniformă; era uniforma unui oficeru din Africa.

„Veđi, acesta e uniforma regimentului meu . . . uniforma căpitanului.”

Elu se apropiă mai tare și se uită la numărul de pe nasturi.

„Da, da, e regimentul meu!”

De-o-dată și așinti privirea la pământu și murmură! „Dumneđeule, decât ar fi a lui!”

Repede întórse roculu pe altă parte și eu véđui la spate o gaură mică, care avea o margine négră; de sigur era dela unu glonțu și pata négră era de sânge.

„Acésta e o rană urită,” dísei oátră Jean Vidal, care lăsase din mână uniformă și plecase mai departe cu oapul spre pământu.

De-óre ce simțeam, că mi va spune

o istorie, făcui observaținea: „De-almintrelea oficerii de Zuavi”) nuse prea lasă a fi impușcați pe la spate.”

Dér elu părea, că nu aude, oi murmura: „Cum a veaitu asta aici? . . . E o bună cale de pe câmpulu de luptă dela Melognano până la boulevardul Grenelle. . . . Da, sunt hoți de cadavre . . . dér de ce tocmai aici . . . doi pași dela academia de răboiu, unde se află regimentulu séu și a celuilaltu. De sigur, oá elu a trecut pe aici . . . a trebuit să o recunoscă.”

„Dér, tatá Vidal, mă pui pe carbuni! Ce s'a întâmplat? cum stă cu uniformă acésta găurită?”

Sub-oficerulu de sigur, că nu mi-ar fi spus de locu istoria, decât n'ar fi bătutu cele doué páhare de vinu; după ce mă privi ou bānuială, începú:

„Ei bine, esci omu cu minte și apoi mi vei spune, decât amu lucratu bine. — Pe celălaltu nu voescú să-lú numescú, fi-

*) Numele unui corp de armată francesu, care se recruteză în Algeria.

Nota trad.

ind-că trăesc încă. Ilú voiu numi cu porecla: „bețivulu”, căci acestu nume 'lu purta în regimentu. Cu dreptu cuventu 'lu numeau așa, de-óre-ce bătea tóte crișmele și putea să bea! . . . Elu era în compania 4, batalionul 2, în care eu eram cancelistu, sub-oficeru și sta în rēndu cu mine . . . Era soldatu harnicu, dér unu bātăuși, fără părechia. Ochii séi vineții și spuneau îndată că trebuie să te dai din calea lui. . .

Așa déră, după ce amu venit dela magazin, în batalionu, îi trecuse timpul de serviciu; dér elu oapitulă, lăsa să se plătesc premii și trei díle de-a-rēndu-lú pretrecu prin cărșmele din Alger, până când 'lu aduseră în casarmă avēndu la capu o rană mare de sabia. Elu se încērașe ou nisce soldați de la trenu. Când bețivulu se sculă din patu, fu incuiatu 14 díle și-i luară gradulu de sub-oficer. Acestu 'lu perduse pentru a doua óră. De multu ar fi ajuns oficeru, căci avea o bună creșceré și era diu o familiă bună, decât s'ar fi purtat mai bine . . . După unu an și jumătate și redobândi gradulu, de-óre-ce căpitanulu

nostru, unu oficeru africanu bravu, îi ertase greșela.

Când căpitanulu acesta să făcu maioru, veni în locul lui unu tēnērú oficeru corsicanu cu numele Gentile, care era fórté strajnicu. Până acou nu servise de locu în Africa și nu suferea nici o abatere dela disciplină. Nu fu decí mirare, când în cūrēndu se cionni căpitanulu cu „bețivulu.” Când pentru prima óră sub-oficerulu lipsi dela apelulu de séră, căpăta 8 díle areștu; când s'a îmbătatu întēiu, căpăta 14 díle. „Bețivulu” nu răspunde nicicu la acésta pedépsă, dér în ochii séi lucea o flacără de răsbunare.

Când Napoleon purta răboiu în Italia, au fostu imbarcați pe corabiă. — Nu voescú să-đi descriu răboiulu, ci se continu istorisirea. . . În presera luptei dela Melegnano, unde eu, după cum scii, mi-amu perđutu brațulu stāngú, eramu încvartiratu într'unu satu micu. Mai înainte de a intra în satu, căpitanulu ne ținu o vorbire, în care ne spuse ca să nu jignim pe locuitor.

„Bețivulu”, care sta lângă mine și

Dreptate, cuvânt sântu! câtu ești tu de rău folosită de puternicii pământului! Oare Cristos nu s'a restignit în numele dreptății? Oare nu fu întinsu Galileu pe scaunul de tortură, în numele dreptății? Da, în Europa, unde omul, care ar voi să lucre bucuros, piere de fărâșe, ér leneșii și imbuibații se desmărdă în pompă și plăceri, — în Europa, unde câte-va familii domnescu națiunile și sub numele pomposu de dreptate, legalitate, mărire și alte asemenea, le ținū într'o stare de dușmăniă între-olaltă!

Frica ucide pe omu, deși acesta crede a-și mântui prin ea viața.

Impărăția romană cădū, cum trebuie să cadă toate statele întemeiate pe forță și nedreptate.

Frica de primejdiă este mai greu de purtată, decâtu primejdiă însăși.

Dacă omenirea nu înainteză în aceeași măsură cu știința, vina mai de aproape o pörță diferitele guverne; căci pe lângă o tractare corăspundătoare și grijă bună, chiar și animalele sălbatice ale pădurilor se facu blânde și ascultătoare... Ce se pöte aștepta dela unu poporū, care e ținutū în adinsū în nesciință și prin dări grele este totū mai multū storsū?

Libertatea omului stă în aceea, ca elū însu-și să-și alégă guvernulū său.

Unu poporū necinstitū, este unu poporū mortū; trebuie să despeză de viitorulū unei asemenea națiuni.

Starea necurmată de răboiu, în care se ține Europa, arată învederatū, câtū e de rău guvernată. Când, fiă-care națiune s'ar guverna în modū naturalū și localū, atunci răsböbele ar înceta și popöarele ar învăța a pricepe și respecta dreptulū unulū altuia, fără de a alerga la arme. O federațiune a națiunilorū europene trebuie a se compune din reprezentanții fiă-cărei țeri, a cărorū țintă ar fi: „Delăturarea răsböielorū!“... Atunci, firecte, va înceta și lipsa de a susținé o armată plătită, ér fiu poporului, cari sub scutulū unui patriotismū mincinosū suntū duși la scaunulū de măcelū, se vorū întörce pe la ogöarele lorū și vorū lucra pentru bunăstarea patriei.

Infierătura sclaviei numai prin sânge se pöte șterge.

Sclăvia pune pe fruntea unui omū unū semnū, care-lū face asemenea cu animalele pădurei.

Unu poporū bine ocărmitū nu se rescölä. Rescölele suntū armele subjugătilorū și asuprișilorū.

Mörtea, acestū tipū adevăratū alū egalității tuturorū ființelorū omenesci; mörtea care șterge toate privilegiile lumesci și supune pe împăratū ca și pe cerșitorū unei și aceleași democrații: — putredirei; mörtea, acelū egalizatorū nemilosū, trebuie să se mire förte multū de marea deosebire dintre înmormântările celorū bogăți și ale celorū sëraci.

U. P.

MULTE ȘI DE TOATE.

Congresulū fumătorilorū.

Fumătorii de tutunū s'au întrunitū în congresū la Düsseldorf.

Acēsta este curiositatea, care ocupă acum totă pressa germană.

În ziua de 1 Iunie ei au ținutū prima ședință, a doua va fi în curēndū.

Programa serbărei a fostū ast felū fixată.

— Primire cu musică la gară a societății fumătorilorū, cari vorū lua parte la congresū; — solemnū cortegiū și primire în orașū — apoi mare fumare festivă, etc.

Toți participanții la aceste serbăr vorū trebui să apară fumându totă ziua pipe sau țigări și suntū de preferatū țigările de foi.

Luptă sängerösă într'unū trenū.

Unū diarū din Budapesta istorisece următörea întâmplare tristă:

Mai multū lucrători din Aszod ocupați la pavarea unor străđi din capitala Ungariei, au plecatū într'una din serile trecute spre casă.

Ei se suiseră cu toții în același vagonū. Unii erau cam beți. Pe drumū au începutū să se ia la ceartă, ér cearta a degeneratū într'o bătaie, care a costatū viața 3 lucrătorii.

Causa certe — după cum se crede — fu joculū de cărți, căci câți-va lucrători, ca să le trecă vremea, au începutū să jöce cărți pe o bancă. 5 inși au începutū să se certe, sub cuvēntū, că cărțile suntū măsluite și au începutū să se bată. Unulū din ei a datū în capulū unui tovarășū alū său, apoi împreună cu doi lucrători rude ale sale, i-au luatū repede cadavrulū și l'au aruncatū pe ferăstră

josū într'unū șanțū unde a și fostū găsitū a doua zi.

Lupta a urmatū mai departe. Unū altū lucrătorū a fostū lovitū în cöste cu unū cuțitū.

De și rănitū de mörte, victima s'a sculatū susū și cu unū ciocanū a isbitū pe adversarulū său așa de teribilū, în câtū nenorocitulū a cădütū josū mortū.

În timpulū acesta trenulū intrase în gara Aszod. Poliția a arestatū pe toți lucrătorii. S'a deschisū numai de căutū o anchetă.

Cei trei lucrători omorși au fostū îngropați a doua zi.

O hoțiă îndrăsnită în Iași.

Cetimū în „Universulū“ din București.

Intr'una din serile trecute, Avrum Berl Goldstein își inchisece, ca de obicei căreiuma lui de pe str. Morilorū nr. 20. Apoi și-a număratū banii din teșghea, și se freca pe mări de bucuriă, de gheșeftulū ce făcuse. Elū ia parelele și le ascunde într'o ladă de sub patulū de durmitū, unde-și ținea totū ce avea mai de prețū.

— Aici n'o să ajungă tâlharii — își dicea Avrumū. fiind-că o să le fiă frică, Dér eu nu-sū în patū? Și n'o să mă deșteptū? Și decă mă deșteptū n'o să ia revolverulū să-i impușcū pe toți, chiarū o sută de tâlhari să fiă.

Avrumū era förte vitězū cândū era singurū.

În sfirșitulū elū se culcă liniștitū și adörme. Dér neastämpărații de hoți tocmai în nöptea aceea își puseseră de gândū să-lū jefuiască.

Ei au spartū unū gēmū din dosulū casei și au intratū pe furișū în odaia lui Avrumū și au începutū să dibușcă pe sub patū, unde sciau, că-și ține banii.

Avrumū tocmai visa, că se bate cu tâlharii. I se părea, că-i biruesce pe toți și hoții fugū de frica lui mănecându pământulū.

Unulū din hoții cari intraseră însē la elū în odaie, scapă din întâmplare ceva josū. Ovreilulū se deșteptă și deschide speriatū ochii. Imediatū observă hoții, de și era intanerecū mare. Ce era să facă? să se bată cu ei?

— Dömnē feresce.... își dișe Avrumū, pöte omorū pe unulū și-i păcatū de D-đeu.

Apoi își inchise ochii făcēndu-se că dörme.

— Oare nu se deșteptă Avrumū? șopti unū hoțū.

— Nu se deșteptă, îi dișe altulū. Dörme alū dracului, că-i ostenitū.

— Hei, hei, decă ați scī voi cum dormū eu.... tâlharulū afurisitū.... se gândi Avrumū, ținēndu-și rēsufarea.

— Oare ce dracu are Avrumū, șopti unū tâlharū, de-i clănțanescū fălcile.

— O fi avēndū friguri, sārăculū...

În vremea acēsta tâlharii șterpeliră de sub patū 320 de lei în diferite monede, unū cösornicū de aurū și o condică pentru plata licenții, apoi au luat'ö la sänătösa, pe unde au venitū.

După ce s'au depärtatū, Avrumū a sãritū din patū și luändū revolverulū a începutū să strige:

— Da, de ce n'ați mai statū nișelū, că v'ași fi arätatū eu; o sută să fi fostū și v'ași fi impușcatū tâlharöi afurisiți.

Dér tâlharöi au fugitū... de „frica“ lui Avrumū.

Nascere în cosciugū.

Din Brünn (Moravia) se anunță unū casū de nascere apröpe de necredutū. În localitatea Aubell a muritū țilele trecute femeia Rosa Blaschke. Înainte de a fi dusū la gröpă, bărbatulū femeii mörte, nu se scie din ce pricină, a desfăcutū cosciugulū, dér cu gröză se retrase, vędēndū, că femeia lui nascuse unū copilū mortū. Se crede, că femeia a muritū numai la părere. Casulū acēsta a pricinuitū mare sensațiă în poporulū din împrejurimea acelei comune.

ULTIME SCIRI.

București, 23 Iunie. „Timpulū“ anunță: Nisce depeși particulare trimise din Constantinopole la douē mari casse de bancă din București prevēdū evenimente interioare importante în Grecia. Una din aceste depeși, pe care raportorulū nostru a vędut'ö, spune că abdicarea Regelui Greciei este iminentă, seu pöte chiar o mișcare populară în contra Constituției și a dinastiei. Spiritele din Atena și din restulū Greciei suntū förte agitate și agitația în contra Corönei și a actualului guvernū este întreținută de cătră cei doi capi de partide Tricupis și Delyanis, eliminați dela putere.

Belgradū, 23 Iunie. Raportulū comisiunei relative la tratatulū comercialū cu Austro Ungaria recomandă adoptarea acestui tratatū în considerațiunea avantajilorū ce rezultă pentru Serbia. Elū exprimă speranța că, față cu relațiunile amicale între ambele țeri, va fi cu putință a înlătura toate dificultățile și a încheia la expirarea tratatului actualū alte tratate, cari să ofere avantajii reciproce și mai mari.

se cam olătina, de-öre-ce golise o jumătate de sticlă de rachiu, la vorbirea căpitanului ridică ușorū din umeri; din fericeire căpitanulū nu l'ü observase.

Cătră miezulū nopții mă deșteptă unū șgomotū, și la lumina lunei vędui o cetă de soldați și țeranū, cari smănceau din mână „bețivulū“ unū butoiū de rachiu, ce l'ü furase acesta dintr'o curte. Alergai într'acolo, ca să ajutū dér într'acēea sosi și căpitanulū, care strigă rēs-titū sub-oficerului: „Unū astū-feliū de căne trebuie impușcatū! Indată ce voiū vorbi cu colonelulū 'ți voiū lua gradulū, dér de-astă-dată pentru totū-dēuna. . . Măne vomū intra în luptă. Vēđi, să rămāi pe câmpulū de luptă!“

A doua zi diminēta în adevērū furāmū deșteptatū prin impușcaturī și puserāmū mână pe arme. Batalionulū se puse indată în marșū. „Bețivulū“ a căruī ochi nicī odată nu luciră atât de diavolesce, pășea lângă mine. Avēmū să luāmū satulū Melegvano; abia însē merserāmū ca la doi kilometri, cândū tunurile dushmanē începură să impröce în batalionulū nostru, oficerii porunciră să

ne resfirāmū și să căntāmū adăpostū prin câmpurile de mălaiu; ei în-și și, în frunte cu căpitanulū, erau înaintea nöstră. Noi inghienunchiarāmū pe holde și deschiserāmū foculū asupra tunurilor. Simții ceva la brațū, mă întorsei și vędui pe bețivulū care tocmai încarcă pușca și mă privea tiumfătorū.

„Vēđi acolo pe căpitanulū nostru?“ întrebă elū.

„Da... de ce?“ întrebai eu și privii pe oficerū care era cam la 20 de pași de noi.

Repede luă pușca la ochiū, impușcă, și eu vędui cum căpitanulū, dändū cu mările, cădū mortū la pământū.

„Ucișășule!“ sberai eu și apucaī de brațū pe suboficerū.

Dér miserabilulū 'mī dete una cu patulū pușcei, încätū mă aruncă câtū colo.

„Măgarule, dovedesce, că eu l'amū impușcatū.“

Mă repeđii asupra lui plinū de turbare: în timpulū acela se ridicară în piciorē și ceilalți soldați. Colonelulū ve-

nea cu calulū în fuga mare și arătându-ne cu sabia tunurile dushmanē, ne strigă: „Înainte Zuavi! Dați năvala cu baioneta!“

Ce era să facū! Trebuiamū să mă alăturū pe lângă ceilalți.

Măretū a fostū asaltulū Zuavilorū! Ai vędutū vreodată valurile mării isbindu-se de stānci? Da! Tocmai așa se aruncă fiecare companiă, ca și valurile mării. De trei ori au fostū de-asupra și de trei ori au fostū respinși. Dér în fine totū birui compania nöstră, a patra. Damū cu patulū pușcei și în drepta și în stānga și înaintamū; observai țeva unei pușci, și deodată simții ceva la brațulū stāngū; 'mī cădū pușca din mână, amēții, cădūi la pământū și 'mī perđui cunosciința.

* * *

Cândū 'mī venii în fire, auđii numai nisce impușcaturī îndepärtate.

Zuavii stau în nerēnduială și strigau: „Trăiescă împăratulū!“

Unū generalū veni călare încöce, însoțitū de statulū său maiorū, fălăi cu

chipiulū și strigă: „Vitejilorū Zuavi! Sunteți cei dēntēi soldați din lume!“

Ședeamū la pământū și cuprinsei cu mână mea dreptă pe cea stāngă. De-odată 'mī adusei amiute de crima înfricoșată a bețivului, care impușcase pe la spate pe căpitanulū său pe câmpulū de luptă.

Ce vędū? Bețivulū, ucișășulū eșea din rēndū! În luptă 'și perduse fesulū și din rana sa de pe capū îi curgea sângele pe obrazū. Cu o mână se rēđima de pușcă, ér cu cealaltă ținea unū stēgū sfärticatū, pe care l'ü cucerise. Generalulū l'ü privi cu mirare.

„Bricourt“, dișe elū unui oficerū de ordonanță „aceștia suntū în adevērū soldați.“

Bețivulū se ames'ecă în vorbă.

„Da, d-le generalū . . . dér putemū să ne mai luptāmū!“

„Imi vine să te îmbrățișezū, voi-nice!“ strigă generalulū. „Vei căpăta crucea de önöre.“

În momentulū acela cădūi érăși în leșinū.

Căendarul săptămânii are 30 zile.	Cirșar.	Sorele
	1893	Căendarul Iulian
Dum.	13 D. 4. Mart. Acuilina	25 E. 5. Prósper.
Luni.	14 Prof. Elisen	26 Ieremia
Marti.	15 Prof. Amos.	27 Ladislau
Miercuri.	16 S. Tihoniu	28 Leo papa
Joi.	17 S. m. Manele	29 Petru și Pavel
Vineri.	18 S. m. Leontiu	30 Pom S. Pavel
Sâmb.	19 + Ap. Iuda fr. D-lui	1 Iulie. Teodor.

Galbeni	"	5.69	"	5.72
Ruble rusești	"	127.1/2	"	—
Mărci germane	"	59.80	"	60.20
Lire turcești	"	10.92	"	—
Scrisuri fonc. Alb. 6%	"	101.—	"	—
" " " 5%	"	101.50	"	—

Tergul de rimători din Steinbruch. La 18 Iunie n. starea rimătorilor a fost de 186,915 capete, la 19 Iunie au intrat 406 capete și au eșit 1025 rămânând la 20 Iunie un număr de 186,296 capete. — Se notează marfa: *ungurească* veche, grea dela 46— până la 46.1/2, cr. marfă *ungurească* tineră grea dela 47.1/2 cr. până la 48— cr., *de mijloc* dela 47.1/2, cr. până la 48— cr. *ușoră* dela 45 cr. până la 47— cr. — *Marfă țărănească* grea dela 46— până la 45.1/2, cr. — *de mijloc* dela 46— cr. până la 47— cr. *ușoră* dela 45.1/2 cr. până la 46 cr. — *Marfă de România Bákony* de grea dela — cr. până la — cr. transito mijlocia grea dela — cr. până la — cr. însă transito ușoră dela — cr. până la — cr. transito dto țepoșă grea dela — cr. până la — cr. transito mijlocia dela — cr. până la — cr. *Marfă sârbescă* grea dela 46.1/2, 47.1/2 cr. — transito, mijlocia grea dela 46.1/2—47 cr. transito ușoră de la 45—46 cr. Porcii îngreșati de unu anu dela — cr. până la — cr., îngreșati cu cucuruz dela — cr. până la — cr. Cântăriti la gară cu 4— cr. până la — cr., îngreșati cu ghindă dela.

Bursa de mărfuri din Budapesta
din 21 Maiu n. 1893.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
		dela până
Grâu Bănățenească	79	8.65 8.70
Grâu dela Tisa	80	8.95 9.—
Grâu de Pesta	80	8.90 8.95
Grâu de Alba-regala	80	8.90 8.95
Grâu de Bácska	79	8.90 8.95
Grâu ung. de nordu	80	— —

Săminte vechi ori nouă	soluți	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
			dela până
Săcară	nutrețu	70—72	6.65 6.80
Orzū	de vinars	60—62	5.80 6.10
Orzū	de bere	62.64	— —
Orzū	de bere	64.66	— —
Ovășu	bănăț.	39.41	6.35 7.15
Cucuruzū	altu solu	75	— —
Cucuruzū	"	78	— —
Cucuruzū	"	—	5.15 5.20
Hirișcă	"	—	4.20 4.25

Productediv.	Soluți	Cursulū
		dela până
Sem. de trif.	Luțernă ungar. francesă	37.— 46.—
Oleu de rap.	roșiă rafinatū duplu	50.— 56.—
Oleu de in	"	6.— 6.25
Uns. de porc	dela Pesta dela țeră svântatā afumatā	58.— 58.50
Slănină	"	50.— 52.—
Său	"	55.— 56.—
Prune	din Bosnia în buțū din Serbia în saci	39.— 40.—
Lictarū	slavonū nou	22.25 22.75
"	bănățeneșcū	20.25 20.50
Nuc	din Ungaria	17.75 18.25
Gogoși	ungureșcī sērbescī	17.— 17.25
Miere	brutā galbinā strecuratā de Rosenau	30.— 32.—
Ceară	brutā	16.50 17.—
Spirțū	Drojdiute de spirț	18.50 19.—

Cursul pieței Brașov.
Din 23 Iunie 1893.

Bancnote rom.	Cump.	9.71	Vend.	9.74
Argintū român.	"	9.65	"	9.70
Napoleon-d'ori	"	9.78	"	9.82

Cursulū losurilorū private
din 21 Iunie n. 1893.

	cump.	vinde
Basilica	9.10	9.25
Creditū	196.75	197.75
Clary 40 fl. m. c.	58.40	59.—
Navig. pe Dunăre	144.—	147.—
Insbruck	26.25	27.25
Krakau	23.50	24.50
Laibach	22.75	23.75
Buda	57.50	58.50
Palffy	57.50	58.50
Crucea roșie austr.	18.50	19.—
dto ung.	13.—	13.40
dto ital.	13.75	14.25
Rudolf	23.25	24.25
Salm	69.—	70.—
Salzburg	27.—	28.—
St. Genois	67.—	68.—
Stanislaw	40.—	42.50
Trietina 4 1/2% 100 m. c.	144.—	146.—
dto 4% 50	68.—	—
Waldstein	45.50	46.50
Windischgrätz	74.—	—
Sērbescī 3%	42.65	43.10
dto de 10 franci	—	—
Banca h. ung. 4%	128.50	129.—

Dr. Sterie N. Ciurcu
Viena, IX Pelikangasse 10.

Cabinetū de consultațiune ou cele britătile medicale și cu specialiști dela facultatea de medicină din Viena.

Consultațiuni și prin corespondență

Proprietarū: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactorū responsabil: **Gregoriu Malorū**

Se află de vândare
S cărămiți vechi
cu prețū ieftinū.
A se adresa la administrație.

Celelalte și sunt cunoscute, căci și le am istorisit de multe ori. Mi-au tăiat brațul, și am zăcut două luni de zile de friguri. In nopțile fără somn mă întrebau, ce se făcu cu bețivul. Să 'lă arăt? Acesta era datoria mea. Dēr n'aveam dovezi. Elū e unū mișelū, dēr soldatū bravū; ce e dreptū a ucisū pe căpitanulū, dēr a luatū unū steagū.

Când mă însănoșai, bețivul primise crucea și ea răsplătă fū strămutatā la Zuavi de gardă. Asta mă făcu, că nu mă bucurai de crucea ce mi-o dăduse colonelul. Bețivul mērita crucea, dēr soldații de execuțiune trebuiau să țintēsoā asupra ei. . . . Acum au trecutū tōte, de atunci nu m'amū mai întelnitū cu bețivul, când însă vēdi uniforma cu gaura din spate la unū neguțatorū de vechituri, care nu era nicī 10 pași departe de casarma uoigașului nepedepsitū, 'mī părū, că căpitanulū strigă după dreptate.

Imi dădui tōtā silința să convingū pe tata Vidal, care se turburase, că nu putē face alt-mintrelea.

Când la câte-va zile veni in birou,

'mī arătāră unū diarū, in care erau următoarele șire:

„Eri după amiazi a inebunitū pe bulevardul Grenelle unū sub oficerū din garda de Zuavi, numitū „Bețivalū“, care beuse prea multū prin cārșme vēdēndū o uniformă vechiā atērnatā inaintea unei prāvāli de vechituri. Turbatū de nebuniā trase iataganulū și alergā pe strade, incātū trecētorii fugeau ingrozitī. Patru tovarāși ai sēi abia 'lū puterā stāpāni. Bețivulū striga intr'una! Nu suntū uoigași! Amū luatū unū steagū la Melegnano!“

După cum aflāmū, Mallet a primitū o distiațiune pentru acēstā faptā vitejescă și de sigurū, că ar fi ajunsū oficerū, dēcā n'ar fi fostū bețivū.

Mallet fū dusū intr'unū spitalū militar, de unde va fi dusū intr'o casă de nebuni, căci mintea nenorocitulū e perdutā pentru totū-d'auna.

Când dādū inapoi tatālui Vidal diarulū, dișe acesta: „Căpitanulū Gentile era Corsican. . . . Elū și-a rēsbunatū!“

Cornel.

Se caută unū pictorū

Pentru **zugrāvirea tēmplei** (frontarului) dela altarulū bisericei romāne gr. or. **din Vlădeni** in Comitatulū Făgărașului.

A se adresa la subscrisulū in

Vlădeni
(Per Brassó).

Pentru comitetulū parochialū

IACOBŪ ZORCA.

paroch gr. or.

153 1—3.

Neapărat de lipsă pentru făcare familiā este **Cafēua-Malz a lui Kathreiner Kneipp** cu gustū de cafea bōne.

Acēsta este avantajosū că pōte inlocui cafēua amestecatā cu cichorie oferāndū o cafea hrānitōre și gustosā, un esecelent surrogat la cafea. De recomandat pentru femei, copii și bolnavi.

Pădiți-ve de imitațiā.

Se află in totū loculū. (22—52.) 1/2 Kilo 25 cr.

Ügyszám 21—1893.

Arverési hirdetmény.

A brassói tkts. városi árvaszéknak 1893. Junius 12-én 1084—1893 sz. alatt kelt megbízása folytán Brassóban 1893 Januarius 29 én elhalt Dimitriu Demeterné szül. Gredinar Elena hagyatékához tartozó 241 frt 45 kr-ra becsült házi butor, öltöny, ág- és fehérmű, konyha- és faedények és 715 frt 30 kr-ra becsült arany- és ezüstmű és ékszerek összesen tehát 956 frt. 75 kr-ra becsült ingók, nem különben a brassói 182. sz. tjkvben A. + 2415, 2416. hrsz. alatt bejegyzett „după iniște“ nevű helyen fekvő 800 frtra becsült házass és kertes telek öykénytes árverése végett a határoapokat ezennel, és pedig:

a) az ingókra nézve: **1893 évi Junius hó 24-ére** belváros Hirscher utcában 13 ház szám alatti háznál;

b) a házass és kertes telekre nézve: **1893 évi Junius hó 26-ára** a helyszínén, mindannyiszor délután 2 órakor tűzöm ki, azon hozzáadással, hogy az ingók becsáron alól is a legtöbbet igérőnek azonnali készpénz lefizetése mellett fognak eladatni a házass és kertes telek pedig csak is becsáron felül fog eladatni és veni széndékoző kötelesek ennek 800 frtyi kikáltási árnak 10% kát az árverés megkezdése előtt alólirt birói kiküldött kezéhez vagy készpénzben vagy óvadék képes értékpapirban letenni, és vevő köteles az eladott ingatlanul együtt a kerti berendezéshez tartozó tárgyakat is 21 frt 20 kr. becsértékükben ezen összeg azonnali lefizetése mellett átvenni, az ingatlan vételárának felét az árverés napjától számítva 15 nap alatt a második felét pedig, melybe a bánatpénz beszámittatik, ugyanzon naptól számított 30 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6%-kos késedelmi kamatokkal együtt alólirt árvaszéki kiküldött kezéhez készpénzben megfizetni.

Az árverési feltételek alólirt birói kiküldött közjegyzői irodájában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Brassó, 1893 Junius 15-én

a kir. közjegyző

Maager,

mint árvaszéki kiküldött.

145,1—2

Dintre tōte hārtiile pentru țigaretē este recunoscutā de cea mai bunā hārtia de țigaretē **veritabilā franțuzescā**

„Le Gloria“

fabricațiunea d-lorū
JOSIFŪ BARDOU & FILS in
PERPIGNAN—PARIS.

60 medalii de aurū, 16 diplome de onōre marī, 20 diplome „Hors Concours“.

„Le Gloria“ este hārtia, care in finețā și bunātate intrece tōte celelalte hārtii de cigarete ce esistā.

„Le Gloria“ este numai atunci veritabilā, dēcā fiā-care cārticicā pōrtā firma IOSIFU BARDOU & FILS.

„Le Gloria“ se efectuează cu marginele netede seu crestate (perforate).

„Le Gloria“ se efectuează și ca tuburī și adecā intr'o calitate neintrecutā de finā.

„Le Gloria“ este de căpētātū in Brașovū la tōte marchetāniile și bācāniile en-gros, precum și la fiā-care debitantū mai bunū de tutunū.

52—21.

1. Die Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich
 fendet **direct an Private: schwarze, weise und farbige** Seiden-
 stoffe von **45 kr.** bis **fl. 11.65** p. Meter — glatt, gestreift, farrirt, gemustert,
 Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und
 3011frei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 fr. und Postkarten 5 fr. Porto nach
 der Schweiz.

Marea Descoperire a Veacului
ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac
 (fără nici o primejdie) în contra **Neputinței**. Vindecarea anemicilor, a Sleiților, etc.
INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEI
 Administrația **ELIXIRULUI GODINEAU** la **PARIS, 7, r. Saint-Lazare.**
 BROȘURĂ GRATUITĂ TRIMEȘĂ FRANCO DUPĂ CERERE
 Se găsește **ELIXIRUL GODINEAU** și la **BUCUREȘTI, la Ilie ZAMFIRESCU, droghist;**
 la **JAȘI, la D.D. Frați KONYA, farmaciați.**

Se inchiriaza
dela Sf. Mihailu a. c. bolta din drepta
in Tergulul graului sub Nr. 5
 și locuința din catulul I către piață, constătoare din
 4 încăperi, bucătărie, pivniță și șop de lemne, precum și
o altă locuință în curte pe timpu de 6 luni.
 Informațiunile necesare se potu afla la curatorul
 138,3—3 **NICOLAE FLUSTUREANU.**

Nr. 1102—1893.

PUBLICAȚIUNE.

Scaunul orfanalului orașenescu din
 Brașov ca cfiou pentru rēmasuri aduce
 prin acēsta la cunoșcința publică, că în
 12 Iulie 1893 st. n. la 9 ore a. m. **se**
vinde cu licitație publică în lo-
 calul scaunului orfanalului orașenescu Nr.
 16 sub buciunū case le rēmasē după
 Georg T. tes și anume 1 Casa din Scheiu
 strada furocēiei Nr. 22 sub Nr. top. 2398
 2399 și 2400, cunoscută cu numele bir-
 tulul la rață.

2. Casa din Scheiu strada furocēiei Nr.
 20 sub Nr. top. 2381—2381 și

3. Casa din Brașo-vechi strada lungă
 Nr. 47 sub Nr. top. 60—61 cu numele
 birtulul la butoiasu de aurū.

Condițiile se potu afla în localul
 oficiului în orele obiēnuite.

Brașov 20 Iunie 1893.

Scaunul orfanalului orașenescu.

Frații Simai

aducū la cunoșcința on. publicū, că
 din cauza reparației localului
 de până acumū, marfurile le vēndū
 provisoriu **în prāvālia din**
Tergu-grāului Nr. 5.

148,2—6.

Precauțiune la cumpărarea de
ZACHERLIN.

Se află de vēndare
in Brașovū:
 La Domnii *J. L. et A. Hess-
 haimer, Heinrich Zinz, Dimitrie
 Eremias nepoții, Emilu Por,
 Karl Irk, Franz Kelemen far-
 maciștū, Julius Müller, Carol
 Schuster farmaciștū, Teitsch et
 Turtler, N. Grădinar, Eduard
 Kugler farmaciștū, Carol Töp-
 fner, Jul. Hornung farmaciștū,
 Heirich G. Obert, Emilu Jek-
 lius farmaciștū, Victoru Roth
 farmaciștū, Heinrich Wagner,
 Karl Harth, Ioanu Dușoiu et
 Fiu.*

In Făgărasū:
 La Domnii *Richard Glein
 farmaciștū, M. A. Gräser, I. Ia-
 rosch Heinrich Schul, B. Rehner.*

In Cinculū mare:
 La D-nul *Iosifū Hammer.*

In Cohalmū:
 La Domnii *Ernst Wolff,
 Sam. Nagelschmidts Erben.*

In Șercaia:
 La D-nul *I. Schnell.*

In Zernestū:
 La D-nul *Aurel Culeanū
 farmaciștū.*

Mai departe se află „Zacherlin“ de vēndare pretutindenea, unde suntū placate espuse.

*Musteriulū: Nu'mi trebuie astfelu de
 prafū pentru insecte, căci am oerutū Zacherlin!
 Cu totū dreptulū este lăudatū acēstā speci-
 alitate ca celū mai bunū mijlocū în contra in-
 sectelorū de totū soiulū și pentru aceea eu
 cumperū numai: **1 sticlă sigilatū** cu nu-
 mele „Zacherl“.*

Audiți **și miratiive!**

Nu mai 2 fl. 95 cr. o pāreche ghete de bărbați și 2 fl. 85 cr. ghete de dame, lucrate
 solid, și modern din pele de wachs. Cine cumperă 2 pārechi ghete bune și eftine
 capēta dela mine gratis o pāreche de papuci.

In marele depou de GHETE și PĀLĀRII a lui
I. SĀBĀDEANU
Brașovū, strada Porți Nr. 10

A sositū o mare cantitate de ghete, pentru primāvērā și vērā din cele mai renumite fabrici, din Viena, Karls-
 bad și Budapesta de unū fasonū nou și solidū lucrate, lucru de mână nu marfā de mașini, pentru ori și ce etate de fe-
 lurite fasone cu prețuri fōrte ieftine, dēr numai cu banī gata. Și pālārii de bărbați și copii de flzū (pāslā) și șepci au sositū
 acum un bogatū asortimentū.

Notesū prețurile ghetelorū mai multū cautate și anume:

Pentru bărbați.		Pentru dame.	
Ghete de wachs cu cuie	fl. 2.95 cr.	Ghete de Wachs și patent	2 fl. 85 cr.
" " " " talpā duplā	" 3.50 "	" " " " cu besetz	3 " 25 "
" " gems Patent și wachs cu besetz	" 3.— "	" " gems " " " " " "	3 " 50 "
" " piele de mǎnuși cu besetz de lacū	" 4.80 "	" de patent cu șinōre pentru urcatū munții	3 " 60 "
" " " " " fōrte fine.	" 5.— "	" " piele de mǎnuși cu besetz	4 " — "
" " " " vițel nat. cu șinōre pentru urcatū munții	" 5.50 "	" " " " " " de lacū	4 " — "
" " de wachs și patent cu șinōre pentru urcatū munții	" 4.50 "	" " gems cu nasturi	4 " 50 "
" " din Carlsbad de piele de wachs " " " "	" 6.50 "	" " " " " " " " " "	4 " 80 "
" " " " " " " " " "	" 5.50 "	" " Chewro franțuzesci cusute	5 " 50 "
" " de gems cu besetz	" 4.50 "	" " " " " " " " " "	6 " — "
" " Chewro franțuzesc cu besetz	" 5.50 "	" " brūnel cusute forma inimei	2 " 90 "
Pantofi pentru promenade de piele patent	" 3.50 "	" " " " " " " " " "	3 " 25 "
" " " " " " gems	" 4.— "	" " " " " " " " " "	4 " — "
" " " " " " fōrte fine de lacū	" 4.50 "	" Pantofi de Chewro franțuzesci	2 " 50 "
" " " " " " de piele maro (naturalā)	" 2.85 "	" " " " " " " " " "	2 " — "
" " " " " " de Drill	" 2.65 "	" " " " " " " " " "	1 " 70 "
" " " " " " pentru chelneri cu talpa de gumi	" 3.50 "	" " " " " " " " " "	1 " 70 "
" " " " " " pentru bicicliști	" 4.— "	" " " " " " " " " "	2 " 50 "
" " " " " " de stofā pentru în casā	" 1.— "	" " " " " " " " " "	2 " 50 "
" " " " " " pentru gimnasticā de pānzā albā și cafeniā	" —.90 "	" " " " " " " " " "	2 " 50 "
		" " " " " " " " " "	3 " — "
		" " " " " " " " " "	1 " 80 "
		" " " " " " " " " "	2 " 50 "
		" " " " " " " " " "	2 " 50 "
		" " " " " " " " " "	— " 90 "
		" " " " " " " " " "	— " 70 "

Ghete de copii dela 50 cr. de fete dela 1 fl. 80 cr. în susū. Pālārii de bărbați dela 1 fl. 20 cr., Șepci pentru voiage
 și pentru muncitorii dela 50 cr. și pālārii de bāeți dela 60 cr. în sus. Se potu afla totdeauna apretura de piele, Lacū, Lacū
 auriu, Kidkreme, Olei, Wachs și albituri de cauciucū, cu prețuri fōrte ieftine. Numai la mine se aflā Galoci rusesci de
 St. Petersburg renumiți în tōtā lumea. Comande din afarā se vor efectua promptū cu rambursā indicāndu-se mārimea și nu-
 mērulū și calitatea încălțăminte, carī dacā nu se potriveșcū, se potū schimba.

98.10—10.